

A9-0051/2019

13.12.2019

JELENTÉS

az emberi jogok és a demokrácia világbeli helyzetéről és az Európai Unió ezzel kapcsolatos politikájáról – 2018. évi éves jelentés
(2019/2125(INI))

Külügyi Bizottság

Előadó: Isabel Wiseler-Lima

TARTALOM

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	3
ANNEX I	28
ANNEX II	43
A NŐJOGI ÉS ESÉLYEGYENLŐSÉGI BIZOTTSÁG LEVELE	45
INFORMÁCIÓ AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL	48
AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁSA	49

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

az emberi jogok és a demokrácia világbeli helyzetéről és az Európai Unió ezzel kapcsolatos politikájáról – 2018. évi éves jelentés (2019/2125(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatára és az ENSZ egyéb emberi jogi egyezményeire és jogi eszközeire,
- tekintettel az emberi jogok európai egyezményére,
- tekintettel az Európai Unió Alapjogi chartájára,
- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés (EUSZ) 2., 3., 8., 21. és 23. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 17. és 207. cikkére,
- tekintettel az Európai Unió 2016. június 28-án közzétett, kül- és biztonságpolitikára vonatkozó globális stratégiájára,
- tekintettel a Tanács által 2015. július 20-án elfogadott, az emberi jogokra és a demokráciára vonatkozó cselekvési tervre (2015–2019) és annak 2017. júniusi féldős felülvizsgálatára,
- tekintettel a vallás és a meggyőződés szabadságának előmozdításáról és védelméről szóló, 2013. június 24-én elfogadott uniós iránymutatásokra,
- tekintettel a leszbikus, meleg, biszexuális, transznemű és interszexuális (LMBTI-) személyek emberi jogai maradéktalan érvényesítésének előmozdítására és védelmére vonatkozó, 2013. június 24-én elfogadott uniós iránymutatásra,
- tekintettel a halálbüntetésről, az online és offline véleménynyilvánítás szabadságáról és az emberi jogok védelmezőiről szóló uniós iránymutatásokra,
- tekintettel az EU harmadik országokra irányuló, a kínzással és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmóddal vagy büntetéssel kapcsolatos politikájáról szóló, 2019. szeptember 16-án elfogadott felülvizsgált európai uniós iránymutatásokra,
- tekintettel a biztonságos ivóvízről és megfelelő higiénés körülményekről szóló, 2019. június 17-én elfogadott uniós emberi jogi iránymutatásokra,
- tekintettel az Európa Tanács nőkkel szembeni erőszak és a kapcsolati erőszak elleni küzdelemről és azok megelőzéséről szóló, 2011. május 11-i egyezményére (a továbbiakban: isztambuli egyezmény), amelyet nem minden tagállam erősített meg,
- tekintettel az Európa Tanács emberkereskedelem elleni fellépéséről szóló egyezményére (CETS 197.) és az Európa Tanács gyermekek szexuális kizsákmányolással és szexuális visszaéléssel szembeni védelméről szóló egyezményére (CETS 201.),

- tekintettel az Európa Tanács nemzeti kisebbségek védelméről szóló keretegyezményére és a Regionális vagy Kisebbségi Nyelvek Európai Kartájára,
- tekintettel az ENSZ 17 fenntartható fejlődési céljára és a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlődési menetrendre,
- tekintettel a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó II., 2015. szeptember 21-i uniós cselekvési tervre: „A nemek közötti egyenlőség és a nők társadalmi szerepvállalásának növelése: az EU külkapcsolati politikájának hozzájárulása a nők és a lányok életének átalakulásához (2016–2020)”,
- tekintettel a gyermek jogairól szóló, 1989. november 20-i ENSZ-egyezményre és annak két fakultatív jegyzőkönyvére,
- tekintettel a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló, 2007. március 30-i ENSZ-egyezményre,
- tekintettel a nemzeti vagy etnikai, vallási és nyelvi kisebbségekhez tartozó személyek jogairól szóló, valamint az őslakos népek jogairól szóló ENSZ-nyilatkozatokra,
- tekintettel az őslakos népek jogaival foglalkozó különleges ENSZ-előadó 2017. augusztus 8-i, az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának készített jelentésére¹,
- tekintettel az üzleti vállalkozások emberi jogi felelősségére vonatkozó, 2011. június 16-i ENSZ-irányelvekre,
- tekintettel az egyéneknek, csoportoknak és a társadalmi szervezeteknek az egyetemesen elismert emberi jogok és alapvető szabadságok előmozdításához és védelméhez való jogáról és az ezek iránti felelősségéről szóló, 1998. december 9-én elfogadott ENSZ-nyilatkozatra,
- tekintettel a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetések minden formájának kiküszöböléséről szóló egyezményre, a Pekingi Cselekvési Platformra és a nemzetközi népesedési és fejlesztési konferencia cselekvési programjára, valamint ezek felülvizsgálati konferenciáinak eredményeire,
- tekintettel az ENSZ emberi jogi főbiztosának az ENSZ-közgyűlés Harmadik Bizottsága előtt tett 2019. október 15-i New York-i nyilatkozatára,
- tekintettel a 2006 novemberében elfogadott (a nemzetközi emberi jogi jogszabályok szexuális irányultsággal és nemi identitással kapcsolatban történő alkalmazására vonatkozó) Jogjakartai Alapelvekre, valamint a 2017. november 10-én elfogadott 10 kiegészítő elvre („plusz 10”),
- tekintettel az ENSZ-közgyűlés 2019. május 28-i határozatára, amely augusztus 22-t a valláson vagy meggyőződésen alapuló erőszakos cselekmények áldozatainak nemzetközi ENSZ-emléknapjának nyilvánította,

¹ <https://undocs.org/A/HRC/36/46/Add.2>

- tekintettel a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) alapvető egyezményeire,
- tekintettel a biztonságos, rendezett és szabályos migrációra vonatkozó globális megállapodásra, amelyet 2018. december 10-én és 11-én fogadott el az ENSZ Közgyűlése,
- tekintettel a menekültekről szóló globális megállapodásra, amelyet 2018. december 17-én erősített meg az ENSZ Közgyűlése,
- tekintettel a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 2016. április 27-i (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendeletre (általános adatvédelmi rendelet)²,
- tekintettel az Európa Tanácsnak a személyes adatok gépi feldolgozása során az egyének védelméről szóló egyezményt módosító 2018. október 10-i jegyzőkönyvére,
- tekintettel az ENSZ-ben és az ENSZ Közgyűlésének 73. ülészakán képviselendő uniós prioritásokról szóló, 2018. június 25-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel a Római Statútum elfogadásának 20. évfordulója alkalmából a Nemzetközi Büntetőbíróságról szóló, 2018. július 17-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel a Bizottság „Méltó élet: a segélyfüggőségtől az önellátásig” című, 2016. április 26-i közleményére (COM(2016)0234), valamint az ezt követő, a kényszerű lakóhelyelhagyásra és a fejlesztésre vonatkozó uniós megközelítésről szóló, 2016. május 12-i tanácsi következtetésekre,
- tekintettel a demokráciáról szóló, 2019. október 14-én elfogadott tanácsi következtetésekre,
- tekintettel a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének és az ENSZ 13 résztvevő tagállama külügyminisztereinek vagy képviselőinek az „Emberi jogi sikertörténetek” elnevezésű kezdeményezéséről szóló, 2018. szeptember 27-i együttes nyilatkozatára,
- tekintettel az emberi jogok és a demokrácia világbeli helyzetéről szóló, 2018. évi éves uniós jelentésre,
- tekintettel az emberi jogok és a demokrácia világbeli helyzetéről szóló 2017. évi éves jelentésről és az Európai Unió ezzel kapcsolatos politikájáról szóló, 2018. december 12-i állásfoglalására³, valamint a korábbi éves jelentésekről szóló előző állásfoglalásaira,
- tekintettel a harmadik felek által kifejtett EU-ellenes propaganda elleni fellépést szolgáló uniós stratégiai kommunikációról szóló, 2016. november 23-i állásfoglalására⁴, valamint a Tanácshoz és a Bizottság alelnökéhez/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjéhez intézett, a harmadik felek által kifejtett EU-ellenes propaganda elleni fellépést szolgáló uniós stratégiai kommunikációról szóló európai parlamenti jelentést

² HL L 119., 2016.5.4., 1. o.

³Elfogadott szövegek, P8_TA(2018)0515.

⁴ HL C 224., 2018.6.27., 58. o.

két évvel követő, Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ) általi nyomon követés mérlegére vonatkozó, 2019. március 13-i ajánlására⁵,

- tekintettel a vallás vagy meggyőződés szabadságának az Európai Unión kívüli előmozdításával kapcsolatos uniós iránymutatásokról és a kérdésért felelős különmegbízott megbízatásáról szóló, 2019. január 15-i állásfoglalására⁶,
 - tekintettel „A világban az őslakos népeket érő jogsértések, beleértve a nagyarányú földszerzést” című, 2018. július 3-i állásfoglalására⁷,
 - tekintettel az LMBTI-személyekkel kapcsolatos intézkedések listájának jövőjéről (2019–2024) szóló, 2019. február 14-i állásfoglalására⁸,
 - tekintettel az Európai Unióban a nők jogai és a nemek közötti egyenlőség érvényesülésének hátráltatásáról szóló, 2019. február 13-i állásfoglalására⁹,
 - tekintettel az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság megsértéséről az eljárási szabályzatának 144. cikkével összhangban 2018-ban elfogadott valamennyi (úgynevezett sürgősségi) állásfoglalására,
 - tekintettel a gondolatszabadságért járó Szaharov-díjra, amelyet 2018-ban Oleg Szencov ukrán filmrendezőnek és Oroszországban fogva tartott politikai fogolynak ítéltek oda,
 - tekintettel eljárási szabályzata 54. cikkére,
 - tekintettel a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság levelére,
 - tekintettel a Külügyi Bizottság jelentésére (A9-0051/2019),
- A. mivel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának 2018-ban ünnepelt 70. évfordulója alkalmából az EU folyamatosan hangsúlyozta az emberi jogok tiszteletben tartásán alapuló globális rend kialakításának politikai jelentőségét, és újból megerősítette az emberi jogok világszerte történő előmozdítása és védelme iránti mélyreható és szilárd elkötelezettségét; mivel 2018 novemberében az Európai Parlament első ízben rendezte meg az emberi jogi hetet, amelynek keretében kiemelte az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának elfogadása óta elért mérőföldköveket, valamint a jelenleg fennálló emberi jogi kihívásokat;
- B. mivel az emberi jogok egyetemességének tiszteletben tartása, előmozdítása, oszthatatlansága és védelme, valamint a demokratikus elvek és értékek – többek között a jogállamiság, az emberi méltóság tiszteletben tartása, valamint az egyenlőség és szolidaritás elvének – érvényre juttatása képezik az uniós etikai és jogi vívmányok, valamint az EU közös kül- és biztonságpolitikájának (KKBP) és valamennyi külső tevékenységének sarokköveit; mivel az EU-nak továbbra is törekednie kell arra, hogy a vezető szerepet töltsse be a nemzetközi szinten az emberi jogok egyetemes – többek

⁵ Elfogadott szövegek, P8_TA(2019)0187.

⁶ Elfogadott szövegek, P8_TA(2019)0013.

⁷ Elfogadott szövegek, P8_TA(2018)0279.

⁸ Elfogadott szövegek, P8_TA(2019)0129.

⁹ Elfogadott szövegek, P8_TA(2019)0111.

között a többoldalú együttműködések szintjén történő – érvényre juttatása és védelme tekintetében, különösen azért, hogy aktív és konstruktív szerepet vállal az ENSZ különböző szerveiben, összhangban az ENSZ Alapokmányával, az Európai Unió Alapjogi Chartájával és a nemzetközi joggal, valamint az emberi jogi kötelezettségekkel, továbbá a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlődési menetrend és a fenntartható fejlődési célok keretében vállalt kötelezettségekkel;

- C. mivel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata mint az ENSZ-tagállamok számára irányadó egyetemes értékek, elvek és normák együttesének kerete, az emberi jogok védelmét helyezi a jó kormányzás középpontjába; mivel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának és az EUSZ 21. cikkének szellemében az EU vezető szerepet tölt be az emberi jogokon alapuló szakpolitikák végrehajtásában, és folyamatosan részt vesz az emberi jogi jogsértések elleni küzdelemben;
- D. mivel az EU bilaterális és multilaterális szintű intézkedésekkel 2018-ban is támogatta az emberi jogok előmozdítását, különösen a nem uniós – többek között az európai integrációhoz csatlakozni kívánó – országokkal és a többi regionális intézménnyel, például az Afrikai Unióval folytatott politikai párbeszéd megerősítése, valamint új nemzetközi megállapodások, köztük kereskedelmi és gazdasági partnerségek létrehozása révén; mivel az ambiciózus kötelezettségvállalás megköveteli, hogy az EU következetes legyen és példát mutasson;
- E. mivel az uniós politikáknak biztosítaniuk kell a legkiszolgáltatottabb helyzetben lévő csoportok, például az etnikai, nyelvi és vallási kisebbségek, a fogyatékosokkal élők, az LMBTI-közösség, a nők, a gyermekek, a menedékkérők és migránsok emberi jogainak védelmét; mivel az emberi jogok védelmezőiről szóló ENSZ-nyilatkozat megünneplése során az EU elismerte, hogy az emberijog-védők meghatározó szerepet játszanak a demokrácia és a jogállamiság megerősítésében; mivel az emberijog-védők 2018. évi világ-csúcstalálkozója eredményeként kialakított cselekvési terv meghatározta az emberi jogok védelmét szolgáló prioritásokat; mivel 2018-ban számos emberijog-védő vált célponttá és gyilkosság áldozatává, valamint sokuk szembesült támadásokkal, fenyegetésekkel és üldöztetéssel; mivel néhány magánkézben lévő hadipari és védelmi vállalat több emberi jogi jogsértésben is érintett, és ezeket az eseteket megfelelően ki kell vizsgálni, a felelősöket pedig bíróság elé kell állítani;
- F. mivel még ebben az évtizedben is világszerte tetten érhetők az egyértelműen a nemek közötti egyenlőségre és a nők jogaira irányuló korlátozások és támadások; mivel a szexuális és reprodukciós egészség és jogok az alapvető emberi jogokon alapulnak, és az emberi méltóság lényegi vonásai; mivel az egyik legelterjedtebb emberi jogi jogsértés a világon a nők és lányok elleni erőszak, amely a társadalom valamennyi rétegét érinti, és a nemek közötti egyenlőség megvalósulása előtt álló egyik fő akadály; mivel a nemi esélyegyenlőség átfogó és kötelező erejű uniós stratégiájának – pontosan úgy, ahogy azt a Parlament szorgalmazta – biztosítania kell a nemek közötti egyenlőség általános érvényre juttatását valamennyi uniós szakpolitikában, és fel kell erősítenie a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó III., jövőbeli uniós cselekvési terv hatását;
- G. mivel a nemzetközi béke és biztonság előmozdítása az EU létjogosultságának részét képezi; mivel az EU elkötelezte magát amellett, hogy a létrehozását vezérlő elvek érdekében, valamint az ENSZ Alapokmányában és a nemzetközi jogban rögzített

elvekkel összhangban, azokat előmozdítva járjon el a nemzetközi szinten;

- H. mivel a környezeti vészhelyzeteket, többek között a globális felmelegedést és az erdőirtást is emberi tevékenységek idézik elő, és ezek emberi jogi jogsértésekhez vezetnek, nemcsak a vészhelyzetek közvetlen – otthonukat és lakóhelyükül szolgáló környezetüket elvesztő – elszenvedőivel, hanem az emberiség egészével szemben is; mivel lényeges elismerni az emberi jogok, az egészség és a környezetvédelem között fennálló kapcsolatot; mivel bizonyos régiókban a feszültségek elkerüléséhez alapvető fontosságú a vízhez való hozzáférés biztosítása;
- I. mivel az uniós emberi jogi politika sikerességének és eredményességének egyik elengedhetetlen feltétele az Unió belső és külső politikái közötti, valamint az uniós külső politikák körén belüli nagyobb összhang; mivel az emberi jogok és a demokrácia támogatását szolgáló politikákat minden más, külső dimenzióval rendelkező uniós – például fejlesztésre, migrációra, biztonságra, a terrorizmus elleni küzdelemre, a nők jogaira és a nemek közötti egyenlőségre, a bővítésre és a kereskedelemre vonatkozó – politikában érvényesíteni kell, különösen az uniós és a nem uniós országok közötti megállapodások emberi jogi záradékainak végrehajtása révén; mivel a nagyobb összhangnak lehetővé kell tennie, hogy az Unió gyorsabban reagáljon az emberi jogi jogsértések korai szakaszaiban, valamint aktívabb és hitelesebb szereplőként lépjen fel globális szinten az emberi jogok érdekében;
- J. mivel a demokratikus átmenet, valamint a jogállamiság megteremtése vagy megszilárdítása számos országban hosszú és nehéz folyamat, amelynek sikeréhez elengedhetetlen, hogy hosszabb időszakon át – többek között az Unió részéről is – külső támogatás álljon rendelkezésre;

Emberi jogok és demokrácia: általános tendenciák és a legfontosabb kihívások

1. mélységes aggodalmának ad hangot a demokrácia és a jogállamiság ellen 2018-ban világszerte elkövetett támadások miatt, amelyek az önkényuralom olyan politikai projektként való erősödését tükrözik, amely az emberi jogok semmibevevését, az eltérő vélemények elnyomását, a politika vezérelte igazságszolgáltatást, az előre meghatározott választási eredményeket, a civil társadalom mozgásterének szűkítését, valamint a gyülekezés szabadságának és a véleménynyilvánítás szabadságának korlátozását testesíti meg; hangsúlyozza, hogy a civil társadalom fontos szerepet tölt be abból a szempontból, hogy rugalmas, időszerű és hatékony válaszlépéseket lehessen tenni a nemzetközi jogot, az emberi jogokat és a demokratikus elveket sértő rendszerek esetében;
2. úgy véli, hogy az országokban, amelyekben önkényuralmi rendszer épült ki, sokkal nagyobb a valószínűsége az instabilitás, a konfliktusok, a korrupció, az erőszakos szélsőségesség megjelenésének, illetve a külföldi katonai konfliktusokban való részvételnek; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy továbbra is vannak rezsimek, amelyek a nemzetközi jogban rögzített egyetemes emberi jogoknak még a létezését is tagadják; üdvözli azonban, hogy számos ország elindította a béke megteremtését és demokratizálódást célzó folyamatokat, alkotmányos és igazságügyi reformokat hajtott végre, valamint nyílt és nyilvános viták keretében együttműködést kezdeményezett a civil társadalommal az alapvető szabadságok és emberi jogok előmozdítása – többek között a halálbüntetés eltörlése – érdekében; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy bár

világszerte egyre nagyobb teret nyer a halálbüntetés eltörlése, több ország még adós maradt a moratórium bevezetésével;

3. fenntartja, hogy a nemzetközileg elismert alapvető szabadságokat a demokrácia sarokköveiként tiszteletben tartó valamennyi államnak élen kell járnia az emberi jogokon és a jogállamiságon alapuló demokratikus kormányzási gyakorlatok egész világra kiterjedő terjesztésében, valamint az emberi jogok védelmét szolgáló nemzetközi jogi eszközök megszilárdításában; kiemeli a demokratikus kormányzást és az emberi jogok lényegi értékeit gyengítő, ily módon pedig a demokratikus államok konstruktív törekvéseit megghiúsító káros hatásokban rejlő kihívásokat; mély aggodalmát fejezi ki az önkényuralmi rendszerek és a populista nacionalista pártok, illetve kormányok közötti kapcsolatok miatt; úgy véli, hogy e kapcsolatok gyengítik az alapvető értékek előmozdítása érdekében tett uniós erőfeszítések hitelességét;
4. emlékeztet arra, hogy az emberi jogok között nem állítható fel rangsor; hangsúlyozza, hogy biztosítani kell az emberi jogok egyetemes és elidegeníthetetlen, oszthatatlan, egymástól függő és egymással összefüggő voltára vonatkozó elv teljes körű tiszteletben tartását és betartását; hangsúlyozza, hogy teljességgel elfogadhatatlanok azok a kísérletek, amelyek esetében bizonyos csoportok jogaival indokolják más csoportok marginalizálását;
5. kiemeli a többek között etnikai tisztogatást célzó fegyveres konfliktusok és katonai támadások okozta súlyos pusztításokat, amelyeknek továbbra is áldozatul esnek civilek, és amelyek tömegeket kényszerítenek lakóhelyük elhagyására, miközben az állami és a nem állami szereplők kibújnak a nemzetközi humanitárius jog és a nemzetközi emberi jogi normák betartására vonatkozó felelősségük alól; hangsúlyozza, hogy a háború sújtotta vagy konfliktushelyzetben lévő régiók súlyos emberi jogi jogsértésekkel szembesülnek, amelyek jellegüket tekintve kivételesek, az emberi méltóság megtagadását célozzák, és amelyek az áldozatok szempontjából pusztítóak, az elkövetőkre nézve pedig szégyenletesek; példaként kiemeli a kínzás és más kegyetlen, embertelen és megalázó bánásmódok, az erőszakos eltüntetés, a bírósági eljárás nélküli kivégzések, az erőszak és a szándékos éheztetés egyének, családok, közösségek és társadalmak – különösképpen gyermekek – tönkretételére, destabilizálására és demoralizálására szolgáló háborús fegyverként történő alkalmazását; kiemeli, hogy az etnikai és vallási kisebbségekhez tartozó nők – kiváltképpen az áttértek – különösen kiszolgáltatottak a szexuális erőszakkal szemben; határozottan elítéli a világ különböző pontjain kórházak, iskolák és más polgári célpontok ellen, fegyveres konfliktusok során 2018-ban elkövetett, emberáldozatokat követelő támadásokat; emlékeztet arra, hogy az élethez való jog fontos emberi jog, és ezért mindig egyhangúlag el kell ítélni a jogellenes háborús cselekményeket, és hatékonyan fel kell lépni ezekkel szemben;
6. elítéli a multilateralizmus és a szabályokon alapuló nemzetközi rend háttérbe szorítását, amely világszerte komoly kihívást jelent az emberi jogok tekintetében; szilárd meggyőződése, hogy az emberiség érdekeinek szolgálta, a nemzetközi jog normáin és alapelvein, az ENSZ Alapokmányán és a Helsinki Záróokmányon alapuló fenntartható konfliktusmegoldások meghatározása, valamint az emberi jogok terén való előrehaladás támogatása szempontjából a multilaterális kereteken belüli, mindenekelőtt az ENSZ szervein és a regionális szervezetek – például az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet (EBESZ) – meglévő, közösen elfogadott tárgyalásos formái keretén belüli

együttműködés során elfogadott megközelítések és határozatok jelentik a leghatékonyabb eszközöket; mélységes aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az ENSZ több emberi jogi szervében, többek között az ENSZ Emberi Jogi Tanácsában olyan országok is helyet kapnak, amelyek bizonyítottan súlyosan megsértették az emberi jogokat;

7. súlyos aggodalmának ad hangot amiatt, hogy világszerte nő az emberi jogok mellett síkra szálló személyek, különösen az újságírók, a tudósok, az ügyvédek, a politikusok és a civil társadalmi aktivisták – többek között a nőjogi aktivisták, a környezetvédők és a föld, valamint a vallási kisebbségek védelméért kiálló aktivisták – ellen elkövetett gyilkosságok, fizikai és rágalmozó támadások száma, valamint e személyek esetében a halálbüntetés, az üldöztetés, a bebörtönzés, a zaklatás és a megfélemlítés alkalmazása, főként azokban az országokban, amelyeket magas szintű korrupció, valamint a jogállamiság és a bírói felügyelet nem megfelelő tiszteletben tartása jellemez; különösen aggasztónak tartja a külföldi területeken elkövetett egyre vakmerőbb, egyes esetekben a diplomáciai kiváltságokkal és mentességekkel kapcsolatos jogszabályokat és szokásokat sértő támadásokat; követeli, hogy a döntéshozatal legmagasabb szintjén szolgáltatassanak igazságot és biztosítsák az elszámoltathatóságot ezen támadások tekintetében; megjegyzi, hogy az emberijog-védők – különösképpen a nők – sajátos kockázatokkal szembesülnek, és megfelelő védelemre szorulnak; elítéli, hogy egyes kormányok a civil társadalom vagy a társadalmi mozgalmak tevékenységét korlátozó, többek között a nem kormányzati szervezetek bezárását vagy vagyonuk befagyasztását előíró jogszabályokat fogadtak el; mélységesen aggasztja, hogy elnyomó jellegű kiberbiztonsági és terrorizmusellenes jogszabályokat használnak fel az emberijog-védőkkel szembeni szigorú fellépés érdekében;
8. hangsúlyozza a nemek közötti egyenlőség, valamint a nőket és lányokat megillető jogok világszintű előmozdításának fontosságát; hangsúlyozza, hogy az elért eredmények ellenére továbbra is tetten érhető a nőkkel és a lányokkal szembeni hátrányos megkülönböztetés és erőszak; hangsúlyozza, hogy a legtöbb társadalom továbbra is azért küzd, hogy biztosítsa a törvény előtti egyenlőséget, továbbá az oktatáshoz, az egészségügyi ellátáshoz, a tisztességes munkához, az egyenlő bérekhez, valamint a politikai és gazdasági képviselethez való egyenlő hozzáférést a nők és lányok számára; aggodalmát fejezi ki a nők jogai, valamint a szexuális és reprodukciós egészség és jogok elleni széles körű, jelenlegi támadások, továbbá azon jogszabályok miatt, amelyekkel e jogokat a világ számos pontján korlátok közé szorítják; kiemeli, hogy a női nemi szervek megcsonkítása és a gyermekházaság a legelterjedtebb emberi jogi jogsértések közé tartoznak; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a hitüket vagy meggyőződésüket kifejező nők kettős üldöztetésnek lehetnek kitéve; örömmel fogadja a nők és a lányok elleni erőszak felszámolására irányuló EU-ENSZ „Reflektorfény kezdeményezést”, és felszólít a kezdeményezés megerősítésére;
9. hangsúlyozza, hogy a gyermekek jogainak tiszteletben tartása és érvényre juttatása, a gyermekek bántalmazásának, elhanyagolásának, a velük való rossz bánásmódnak, a gyermekek kereskedelmének és kizsákmányolásának minden formája – többek között a kényszerházasságok, valamint a gyermekkatonák toborzása és fegyveres konfliktusokba történő bevonása – elleni küzdelem, továbbá a gondozás és oktatás biztosítása a gyermekek számára olyan kérdések, amelyek létfontosságúak az emberiség jövője szempontjából; e tekintetben támogatja a gyermekekről és fegyveres konfliktusokról szóló 1612 sz. ENSZ BT-határozattal létrehozott nyomkövetési és jelentéstételi

mechanizmust;

10. hangsúlyozza, hogy teljes mértékben figyelembe kell venni a fogyatékossgal élő személyek sajátos szükségleteit; felhívja az EU-t, hogy építse be külső tevékenységébe és fejlesztési támogatási politikáiba a fogyatékossgal alapján történő megkülönböztetés elleni küzdelmet, valamint a munkaerőpiachoz való egyenlő hozzáférésre és az oktatáshoz, képzéshez való hozzáférésre irányuló küzdelmet, továbbá mozdítsa elő azokat a megoldásokat, amelyek megkönnyítik a fogyatékossgal élő személyek számára a társadalomban való részvételt;
11. felhívja a figyelmet az etnikai hovatartozással, állampolgársággal, társadalmi osztályhoz, kaszthoz tartozással, vallással, meggyőződéssel, nyelvvel, életkorral, nemmel, szexualitással és nemi identitással összefüggő üldöztetés és megkülönböztetés számos országban és társadalomban továbbra is gyakran előforduló eseteire; komoly aggodalmának ad hangot az ezen emberi jogi jogsértéseket elszenvedő áldozatok ellen irányuló, egyre intoleránsabb és gyűlölettelibb válaszok miatt; felszólít az említett jogsértések elkövetéséért felelős személyek felelősségre vonására;
12. megjegyzi, hogy a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek száma 2018-ban meghaladta a 70 milliót, akik közül 26 millió főt számlált a menekültek, 41 millió főt a belső menekültek, 3,5 millió főt pedig a menedékkérők száma¹⁰; megjegyzi továbbá, hogy világszerte mintegy 12 millió hontalan személy él; úgy véli, hogy a háborúk, a konfliktusok, a terrorizmus, az erőszak, a politikai elnyomás, a vallási vagy meggyőződési okokból eredő üldöztetés, a szegénység, a víz- és élelmiszer-ellátás bizonytalansága növeli az új konfliktusok kitörésének, valamint a további kényszerű lakóhelyelhagyások kockázatát; elismeri, hogy az éghajlatváltozás környezeti következményei – például a biztonságos ivóvízhez való korlátozottabb hozzáférés – nyomán nagyobb mértékűvé válhat a lakóhelyelhagyás;
13. hangsúlyozza, hogy az éghajlatváltozási vészhelyzet, valamint a biológiai sokféleség jelentős mértékű csökkenése komoly veszélyt jelent a lakosságra nézve; emlékeztet arra, hogy egészséges környezet hiányában veszélybe kerülnek az élethez, az egészséghez, az élelemhez és a biztonságos ivóvízhez való alapvető emberi jogok; felhívja a figyelmet a környezetpusztítás emberi jogokra gyakorolt hatására, amely a lakosság érintett csoportjai mellett – tekintettel a környezethez való jogra – az egész emberiséget érinti; kiemeli az államoknak és más döntéshozóknak a 2015. évi Párizsi Megállapodás célkitűzéseinek teljesítéséhez fűződő alapvető kötelezettségeit és felelősségét, az éghajlatváltozás elleni küzdelem, az éghajlatváltozás hatásainak ellensúlyozása, az éghajlatváltozás emberi jogokra gyakorolt kedvezőtlen hatásának megelőzése, valamint az emberi jogi kötelezettségvállalásokkal összhangban lévő megfelelő politikák előmozdítása terén; emlékeztet az államok azon kötelezettségeire, amelyek szerint védelmezniük kell a biológiai sokféleséget, a biológiai sokféleség csökkenése és károsodása esetén pedig gondoskodniuk kell a hatékony megoldások elérhetőségéről; támogatását fejezi ki a környezeti bűnözés kapcsán nemzetközi szinten kialakulóban lévő jogalkotási erőfeszítések iránt;
14. hangsúlyozza, hogy az online és offline térben egyaránt érvényesülő szólásszabadság és véleménynyilvánítás-szabadság, valamint médiapluralizmus jelentik a reziliens

¹⁰ UNHCR – Global Trends 2018 report (UNHCR – Globális tendenciák, 2018. évi jelentés) (2019. június 19.).

demokratikus társadalmak gerincét; elítéli a legitim célok, például a terrorizmus elleni küzdelem, az állambiztonság és a bűnüldözés visszaélészerű, a véleménynyilvánítás szabadságának korlátozására irányuló felhasználását; elítéli a kisebbségek elleni médiapropagandát és félretájékoztatást; felszólít a gyűlöletbeszéddel és radikalizálódással, a dezinformációs kampányokkal és ellenséges propagandával – különösen az autoritárius államok és nem állami szereplők, például terrorista csoportok által kezdeményezettekkel – szemben alkalmazható leghatékonyabb biztosítékok kiépítésére, mégpedig egy olyan uniós és nemzetközi szintű jogi keret kialakítása révén, amely az alapvető jogok veszélyeztetése nélkül megoldással szolgál a hibrid fenyegetésekkel, többek között a kiber- és információs hadviseléssel szemben; emlékeztet arra, hogy a médiának a különböző vélemények sokszínűségét kell tükröznie, egyúttal pedig a megkülönböztetésmentesség elvét is támogatnia, valamint követnie kell; e tekintetben hangsúlyozza, hogy a kisebbségekhez tartozók számára megkülönböztetésmentes módon, többek között saját nyelvükön is elérhetővé kell tenni a műsorszóró médiát;

Az EU emberi jogi külpolitikájának hatékonyabbá tétele

15. emlékeztet az EU azon kötelezettségvállalására, hogy az emberi jogokat és a demokráciát a harmadik országokkal kialakított kapcsolatainak középpontjába helyezi; hangsúlyozza ezért, hogy az emberi jogok és a demokrácia világszintű előmozdításának célkitűzése megköveteli, hogy az a külső dimenzióval rendelkező valamennyi uniós politikában érvényesüljön; felszólítja az EU-t, hogy teljesítse e kötelezettségvállalásokat, egyszersmind pedig szavatolja, hogy elővigyázatlaniságból adódóan szerepvállalása ne erősítsen meg önkényuralmi rendszereket;
16. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a következő öt évre fogadjanak el új, ambiciózus, átfogó és kötelező erejű cselekvési tervet az emberi jogokra és a demokráciára vonatkozóan; ragaszkodik ahhoz, hogy a jövőbeli cselekvési terv valamennyi emberi jogi kihívással, többek között a digitális jogokkal, a környezetvédelmi jogokkal, az idősek jogaival, a sport és emberi jogok kapcsolatával, valamint a migránsok jogaival is megfelelő módon foglalkozzon; szorgalmazza egy szilárd, a cselekvési terv végrehajtását és hatását értékelő nyomonkövetési mechanizmus létrehozását; felhívja a tagállamokat, hogy a cselekvési terv tekintetében vállaljanak nagyobb szerepet, és számoljanak be annak végrehajtásáról;
17. rámutat az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság megsértéséről szóló állásfoglalásainak, továbbá az Emberi Jogi Albizottsága által végzett munka fontosságára; nyomatékosan ajánlja, hogy a Bizottság és az EKSZ fokozza együttműködését a Parlament Emberi Jogi Albizottságával, hogy ily módon az Albizottság szerepet vállalhasson a jövőbeli cselekvési tervben, és nyomon követhesse annak végrehajtását; felhívja az EKSZ-t, hogy rendszeresen számoljon be a Parlamentnek az összes sürgősségi állásfoglalás és/vagy az azokra vonatkozó ajánlások nyomon követése keretében hozott intézkedéséről;
18. kiemeli, hogy a kereskedelem, az EU e területre vonatkozó szakpolitikái és az emberi jogok erősíthetik, illetve erősíteniük is kell egymást, továbbá hogy az üzleti világnak fontos szerepet kell játszania az emberi jogok, a demokrácia és a vállalati társadalmi felelősségvállalás előmozdítását szolgáló pozitív ösztönzők biztosításában; sürgeti a

Bizottságot és az EKSZ-t, hogy hatásos módon használják fel a nemzetközi megállapodásokban foglalt emberi jogi záradékokat, és e tekintetben ne pusztán a politikai párbeszédre, a rendszeres eredményértékelésekre és a felkérésre indított konzultációs eljárások alkalmazására hagyatkozzanak, hanem e célra hozzanak létre egy hatékony, az üzleti tevékenységek révén esetlegesen elkövetett súlyos emberi jogi jogsértések nyomon követését szolgáló mechanizmust is; felszólít az emberi jogi záradékok gondos végrehajtására, valamint azok ennek megfelelő, többek között mérhető referenciaértékek révén történő, valamint a Parlament, a civil társadalom és az érintett nemzetközi szervezetek bevonásával megvalósuló nyomon követésére; szorgalmazza egy hatékony és független panasztételi mechanizmus létrehozását, amelyet az emberi jogi jogsértések által érintett polgárok csoportjai és érdekelt felek vehetnek igénybe; hangsúlyozza, hogy az EU-nak és tagállamainak meg kell akadályozniuk mindennemű, a vállalati szférán belüli emberi jogi jogsértést, továbbá az üzleti tevékenységek negatív hatásait;

19. támogatja a nem uniós országokkal folytatott emberi jogi párbeszédet mint az emberi jogok előmozdítása és védelme terén megvalósítandó kétoldalú szerepvállalás alapvető eszközét; emlékeztet arra, hogy a harmadik országokkal folytatott emberi jogi párbeszédre vonatkozó uniós iránymutatások számos kritériumot meghatároznak a párbeszéd kezdeményezése kapcsán, amely kritériumrendszer többek között „a kormánynak a helyzet javítására irányuló szándékára, a nemzetközi emberi jogi egyezmények teljesítése iránti elkötelezettségére, az Egyesült Nemzetek Szervezetének emberi jogi eljárásaival és mechanizmusával való együttműködési szándékára, valamint a civil társadalommal szemben tanúsított magatartására” is kiterjed; felhívja az EKSZ-t, hogy az említett uniós iránymutatásokban előírtak szerint rendszeresen értékeljen minden egyes párbeszédet, és gondoskodjon arról, hogy ha nem születtek kézzelfogható eredmények, az EU módosítsa céljait, valamint vizsgálja felül az alkalmazott megközelítést; felhívja a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy a civil társadalmi csoportok és az érintett nemzetközi szervezetek intenzívebb bevonása mellett egyesítsék erőiket, és így az emberi jogi párbeszédnek hatásának megerősítése érdekében a nem uniós országok kormányaival folytatott párbeszédnek vagy tárgyalások keretében – attól függetlenül, hogy azok a politika és a gazdaság mely területéről szólnak – foglalkozzanak az emberi jogokkal, valamint a kapcsolódó kötelezettségekkel; javasolja, hogy vegyék figyelembe az említett országokban kialakult emberi jogi helyzet kapcsán megfogalmazott aggályokat, és tegyék meg a megfelelő lépéseket, többek között az egyedi esetek emberi jogi párbeszédnek keretében történő felvetésével; szorgalmazza, hogy a Parlamentet vonják be aktívabban az emberi jogi párbeszédnek napirendjeinek kidolgozásába; hangsúlyozza, hogy az országspecifikus emberi jogi stratégiák és a hozzájuk kapcsolódó végrehajtási jelentések alapvető eszközt jelentenek a szakpolitikai konzisztencia biztosítása, a legfontosabb stratégiai prioritások azonosítása, a hosszú és rövid távú célok meghatározása, továbbá az emberi jogok előmozdítása érdekében elvégzendő konkrét tevékenységek meghatározása szempontjából; megismétli arra irányuló felhívását, hogy az európai parlamenti képviselők számára biztosítsanak hozzáférést az országspecifikus emberi jogi stratégiák tartalmához; üdvözli az emberi jogi párbeszédet megelőző civil társadalmi szemináriumokat, és sürgeti e szemináriumok következtetésinek a civil társadalmi szervezetek célzott bevonásával történő nyomon követését;
20. azzal a határozott kéréssel fordul az EU-hoz, hogy az EU emberi jogi eszközkészletét a

lehető legjobban kihasználva lépjen fel következetesen a megkülönböztetéssel szemben, többek között a párbeszéd keretében, a megkülönböztetés nyilvános elítélésével, valamint a civil társadalom és az ENSZ-beli közös kezdeményezések támogatásával, összhangban a megkülönböztetésmentesség elvének a külső tevékenység keretében való érvényesítéséről szóló, újonnan elfogadott uniós iránymutatásokkal, valamint a 2017-ben közzétett, származáson alapuló megkülönböztetésről szóló ENSZ iránymutatással;

21. határozottan támogatja az EU emberi jogi különleges képviselőjének az emberi jogok világszerte történő védelmére és előmozdítására irányuló munkáját és erőfeszítéseit; kiemeli, hogy az EU emberi jogi különleges képviselője megbízatásának fontos célkitűzése, hogy az Unió eredményesebbé váljon e területen; felhívja az EU emberi jogi különleges képviselőjét, hogy megbízatásának megfelelően segítse elő a demokrácia megerősítésére irányuló uniós törekvések erősítését; ragaszkodik ahhoz a kéréséhez, hogy vizsgálják felül az EU emberi jogi különleges képviselőjének megbízatását annak érdekében, hogy elszámoltathatóságának javítása mellett az EU emberi jogi különleges képviselője állandó képviselőként működjön, továbbá hogy rendelkezzen saját kezdeményezési jogkörrel és megfelelő erőforrásokkal, valamint lehetősége legyen felszólalni a nyilvánosság előtt, hogy beszámoljon a harmadik országokban tett látogatások eredményeiről, és ismertesse az EU emberi jogi témákkal kapcsolatos álláspontját; megismétli, hogy átláthatóbbá kell tenni az EU emberi jogi különleges képviselőjének tevékenységeit és küldetéseit, és ragaszkodik ahhoz, hogy a képviselő Tanácshoz benyújtott rendszeres jelentéseit a Parlamenttel is osszák meg; üdvözli, hogy az EU emberi jogi különleges képviselőjének megbízatását kiterjesztették a nemzetközi büntetőbíráskodás támogatásának előmozdítására, és elvárja, hogy az EU emberi jogi különleges képviselője rendkívül aktív tevékenységet folytasson e területen;
22. üdvözli az EKSZ-nek és a Bizottságnak az uniós tisztviselők emberi jogokkal kapcsolatos ismereteinek folyamatos bővítésére irányuló törekvéseit; üdvözli, hogy az emberi jogi kapcsolattartási pontok és az emberijog-védőkkel foglalkozó kapcsolattartó tisztviselők immár jelen vannak minden uniós küldöttségen; felhívja az EKSZ-t, hogy készítsen részletes jelentést a Parlament számára a kapcsolattartó pontok e hálózatának kiépítéséről, hogy ily módon elvégezhesse annak értékelését, valamint biztosíthassa a következetes végrehajtást valamennyi uniós küldöttség esetében; felszólítja az összes uniós küldöttséget és azok emberi jogokkal foglalkozó központjait, hogy következetesen tegyenek eleget az emberijogi-védőkkel való találkozókra, a fogva tartott aktivisták meglátogatására, bírósági tárgyalásaik nyomon követésére, valamint védelmük helyszíni támogatására vonatkozó kötelezettségeiknek;
23. elismeri az emberi jogok és a demokrácia világbeli helyzetéről szóló, 2018. évi uniós éves jelentéssel összefüggő eljárás, illetve a jelentés formátuma tekintetében elért eredményeket, de elvárja, hogy a Tanács és az alelnök/főképviseelő még nagyobb mértékben vegye figyelembe a Parlament vonatkozó állásfoglalásaiban és/vagy ajánlásaiban kifejezett álláspontokat annak biztosítása érdekében, hogy az uniós intézmények között mélyebb és hatékonyabb együttműködés valósuljon meg az emberi jogi kérdésekben; kéri a Tanácsot, hogy folytassa arra irányuló erőfeszítéseit, hogy az év során korábban öntse végleges formába ezeket az éves jelentéseket; ösztönzi a Tanácsot annak biztosítására, hogy a következő éves jelentés elfogadása megfelelő konzultációs folyamat alapján történjen;

Megoldások kidolgozása az emberi jogok és a demokrácia előmozdítására és védelmére

Demokratikus kormányzás és a civil társadalom mozgásterének javítása

24. felhívja az EU-t és a tagállamokat, hogy továbbra is szorosan kövessenek nyomon kivétel nélkül minden olyan fejleményt a világban, amely hátrányosan érinti a kormányzást és a civil társadalom mozgásterét, és az összes megfelelő eszköz felhasználásával, szisztematikus módon reagáljanak az autoritárius kormányok irányította azon szakpolitikákra és jogszabályi változásokra, amelyek célja az alapvető demokratikus elveken alapuló kormányzás gyengítése és a civil társadalom mozgásterének szűkítése; úgy véli, hogy e téma kapcsán meg kell erősíteni a Bizottság, az EKSZ és a Parlament közötti szinergiákat; üdvözli a demokrácia és az emberi jogok európai eszköze keretében a civil társadalmi szervezeteknek a világ különböző pontjain nyújtott felbecsülhetetlen értékű támogatást, megjegyezve, hogy a demokrácia és az emberi jogok európai eszköze jelenti továbbra is a legfontosabb eszközt az EU emberi jogi külpolitikájának megvalósításában; szorgalmazza, hogy a demokrácia és az emberi jogok európai eszköze utódjának keretében erősítsék tovább a civil társadalom és az emberi jogok finanszírozását; hangsúlyozza, hogy 2018-ban több száz békés, civil társadalmi tüntetést tartóztattak le, bántalmaztak és tartottak fogva önkényesen, valamint – tárgyalásaik eredményeként – kényszerítettek pénzbírság megfizetésére;

A konfliktusokkal és az emberi jogi jogsértésekért való elszámoltathatósággal kapcsolatos uniós megközelítés

25. hangsúlyozza az emberi jogi jogsértések terjedése és a széles körben uralkodó büntetlenség, valamint az elszámoltathatóság hiánya közötti kapcsolatot azokban a régiókban és országokban, amelyeket konfliktusok sújtanak, vagy amelyekre jellemzők a politikai indíttatású megfélemlítések, a hátrányos megkülönböztetések, a zaklatások és erőszakos támadások, az emberrablások, az erőszakos rendfenntartás, az önkényes letartóztatások, a kínzások és gyilkosságok; felhívja a nemzetközi közösséget, hogy támogassa a büntetlenség elleni küzdelemre és az elszámoltathatóság előmozdítására irányuló fellépéseket, különösen azokban a régiókban és országokban, ahol a büntetlenség dinamikája azoknak kedvez, akiket a legnagyobb felelősség terhel, az áldozatokat pedig eszköztelenné teszi; ezenfelül hangsúlyozza, hogy a konfliktusok gyakran főképp a kisebbségeket és a marginalizált csoportokat érintik;
26. emlékeztet állásfoglalásaira, amelyekben konkrétan elítéli az olyan konfliktusokkal összefüggő felelősséget, amelyek során 2018-ban több száz gyermek lelte halálát a szándékosan a polgári lakosság és a humanitárius infrastruktúrák ellen elkövetett támadásokban; felhívja az összes uniós tagállamot a fegyverkivitelről szóló uniós magatartási kódexben foglaltak szigorú betartására, legfőképpen pedig arra, hogy állítsák le minden olyan fegyver, illetve megfigyelő és hírszerző eszköz transzferét, amelyeket a kormányok felhasználhatnak az emberi jogok elnyomására, különösen a fegyveres konfliktusokkal összefüggésben; kitart a teljes átláthatóság szükségessége, valamint amellet, hogy a tagállamoknak rendszeresen jelentést kell tenniük fegyvertranszfereikről; emlékeztet a katonai robotrepülőgépek használatáról szóló, 2014. február 27-i állásfoglalására¹¹; súlyos aggodalmának ad hangot a pilóta nélküli felfegyverzett légi járművek nemzetközi jogi kereten túlmutató alkalmazása miatt;

¹¹ HL C 285., 2017.8.29., 110. o.

felkéri továbbá a Bizottságot, hogy gondoskodjon arról, hogy a pilóta nélküli légi járművek gyártásával összefüggő valamennyi kutatási és fejlesztési projekt kapcsán a Parlament folyamatosan megfelelő információkkal rendelkezzen az uniós források felhasználásáról; sürgeti az alelnököt/főképviseletet hogy tiltsa be az emberi beavatkozás nélküli támadásokra képes, teljesen autonóm fegyverek fejlesztését, gyártását és használatát;

27. határozottan elítél az állami és nem állami szereplők által, többek között az emberi jogokat békésen gyakorló polgárok ellen elkövetett minden gyalázatos bűncselekményt és emberi jogi jogsértést; felhívja az EU-t és tagállamait, hogy minden politikai tekintélyüket latba vetve törekedjenek a népirtásnak, háborús bűncselekménynek vagy az emberiség elleni bűncselekménynek tekinthető mindennemű cselekmény megelőzésére, ha pedig ilyen cselekmények mégis előfordulnak, akkor reagáljanak azokra hatékonyan és összehangolt módon, minden szükséges erőforrást mozgósítva az elkövetők bíróság elé állítása, az áldozatok segítése, valamint a stabilizációs és megbékélési folyamatok támogatása érdekében; felszólítja a nemzetközi közösséget, hogy alakítsanak ki olyan eszközöket – mint amilyen például az uniós korai előrejelző rendszer –, amelyekkel az erőszakos konfliktusok keletkezésének, megismétlődésének és eszkalálódásának megelőzése érdekében a lehető legkisebbre csökkenthető a figyelmeztetés és a reakció közötti időtartam; felhívja az EKSZ-t és a Bizottságot, hogy az emberi jogokra és a demokráciára vonatkozó harmadik uniós cselekvési tervbe foglaljanak bele egy, a büntetlenség elleni küzdelemre vonatkozó ambiciózus stratégiát; határozottan javasolja egy a megelőzéssel, az elszámoltathatósággal és a büntetlenség elleni küzdelemmel foglalkozó európai megfigyelőközpont létrehozását; ismételten felszólítja az alelnököt/főképviseletet, hogy nevezzen ki a nemzetközi humanitárius joggal és nemzetközi igazságszolgáltatással foglalkozó uniós különleges képviselőt, akinek megbízatásába tartozik, hogy előmozdítsa, általánosan érvényesítse és képviselje az EU büntetlenség elleni küzdelem melletti elkötelezettségét;
28. üdvözli a Római Statútum egyetemességének előmozdítására irányuló, 2018-ban, a Statútum elfogadásának 20. évfordulója alkalmából tett uniós erőfeszítéseket, és megerősíti, hogy továbbra is töretlenül támogatja a Nemzetközi Büntetőbíróságot; megjegyzi, hogy a nemzetközi jog jelenleg komoly nyomás alatt áll; aggodalommal tölti el, hogy – az Nemzetközi Büntetőbíróság széles körű joghatósága miatt – a 193 ENSZ-tagállam közül csak 122 tagja annak, és csak 38 ratifikálta a kampalmai módosítást, amely a Nemzetközi Büntetőbíróságot felhatalmazza az agresszió bűncselekménye miatti vádemelésre; felhívja az EU-t és a tagállamokat annak ösztönzésére, hogy minden ENSZ-tagállam ratifikálja és hajtsa végre a Római Statútumot, és megdöbbenését fejezi ki a Statútumból való kilépések, illetve az ezzel való fenyegetések miatt; felhívja továbbá a Római Statútum valamennyi aláíró felét, hogy hangolják össze tevékenységüket és működjenek együtt az Nemzetközi Büntetőbírósággal; felhívja az EU-t és a tagállamokat, hogy szisztematikusan támogassák a Nemzetközi Büntetőbíróság vizsgálatait, nyomozásait és határozatait, és hozzák meg a Nemzetközi Büntetőbírósággal való együttműködés hiánya eseteinek megakadályozásához szükséges intézkedéseket; pénzügyi támogatást kér azon szervezetek számára, amelyek összegyűjtik, megőrzik és védik a konfliktusokban részt vevő felek által elkövetett bűncselekményekre vonatkozó – digitális vagy más formátumú – bizonyítékokat annak érdekében, hogy megkönnyítsék az érintettek nemzetközi szintű büntetőeljárás alá vonását; felhívja az uniós tagállamokat és az EU népirtás elleni hálózatát, hogy

támogassák az ENSZ nyomozócsoportját a jelenleg vagy a közelmúltban elkövetett bűncselekményekre vonatkozó bizonyítékok gyűjtésében, megőrzésében és tárolásában, hogy azok ne vesszenek el; felhívja a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy – többek között a harmadik országok az egyetemes joghatóság elvének nemzeti jogrendszerükben való alkalmazása érdekében történő kapacitásfejlesztésén keresztül – tárjanak fel olyan módszereket és mutassanak be olyan, új eszközöket, amelyekkel támogatni lehet a nemzetközi emberi jogok és a nemzetközi humanitárius jog megsértéseinek áldozatait abban, hogy hozzáférjenek a nemzetközi igazságszolgáltatáshoz, valamint hogy jogorvoslatot és kárpótlást kapjanak;

29. üdvözlí a kezdeti tájékozáó megbeszéléseket, és kéri azok folytatását a Tanácson belül egy globális unió ember i jogi szankció s mechanizmus, az úgynevezett „Magnyickij-jegyzék” létrehozása érdekében, amely célzott szankciókat tesz lehetővé az ember i jogok súlyos megsértésében részt vevő személyekkel szemben, amint azt a Parlament számos alkalommal, különösen 2019 márciusában kérte; felhívja a Tanácsot, hogy gyorsítsa fel a megbeszéléseket a szükséges jogszabályok elfogadása, e mechanizmus létrehozása és mihamarabbi megfelelő finanszírozása érdekében; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy ez a rendszer megfeleljen az unió s bírósági felülvizsgálati mechanizmusnak; emellett példaként hangsúlyozza, hogy néhány unió s tagállam olyan jogszabályokat fogadott el, amelyek szankciókat írnak elő az ember i jogok megsértéséért felelősnek ítélt személyekkel szemben;
30. felhívja az alelnököt/főképviselet és a Tanácsot, hogy fordítsanak különös figyelmet az ember i jogok helyzetére az illegálisan megszállt területeken; megismétli, hogy egy terület vagy annak egy részének illegális megszállása a nemzetközi jog folyamatos megsértésének minősül; hangsúlyozza, hogy a megszálló hatalom a nemzetközi humanitárius jog értelmében felelősséggel tartozik a polgári lakosság felé; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy egy másik állam területét elfoglaló ország képviselői ismét elfoglalhatják helyüket az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlésében;

Emberijog-védők

31. hangsúlyozza az emberijog-védők — különösen a nők ember i jogainak védelmezői — életük kockáztatásával játszott felbecsülhetetlen és nélkülözhetetlen szerepét; hangsúlyozza, hogy erős unió s koordinációra van szükség az emberijog-védőkkel kapcsolatos, harmadik országbeli hatóságokkal való együttműködés terén; hangsúlyozza, hogy 2018-ban ünnepeltük az ENSZ ember i jogi jogvédőkről szóló nyilatkozatának 20. évfordulóját; javasolja az unió s intézmények és a tagállamok közötti együttműködés megerősítését, lehetővé téve számukra, hogy folyamatos támogatást és védelmet nyújtsanak az emberijog-védőknek; nagyra értékeli a „protectdefenders.eu” mechanizmust, amelyet a súlyos veszélyben lévő emberijog-védők védelmére hoztak létre, és felszólít annak megerősítésére;
32. hangsúlyozza, hogy az emberijog-védők védelmével kapcsolatban stratégiai, látható és hatásorientált unió s megközelítésre van szükség; felhívja a Tanácsot, hogy bocsásson ki a Külügyek Tanácsa által az unió s külpolitikában az ember i jogi jogvédők előmozdítására és védelmére irányuló unió s fellépésről szóló tanácsi következtetéseket; felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy hozzanak létre összehangolt eljárást az emberijog-védők számára történő vízumkiadásra, és adott esetben könnyítsék meg az

ideiglenes menedék biztosítását; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsanak elegendő finanszírozást az emberijog-védők védelmére a Szomszédügyi, Fejlesztési és Nemzetközi Együttműködési Eszköz (NDICI) vonatkozó tematikus programjaiban, és biztosítsák, hogy ez elérhető legyen, és eljusson a leginkább rászorulókhöz, akik a leginkább marginalizálódtak; felhívja a Bizottságot, hogy a jövőben teljes mértékben használja ki ezt az eszközt, és ragaszkodik ahhoz, hogy az uniós küldöttségek és a tagállamok növeljék a veszélyben lévő emberijog-védők vészhelyzeti védelmére és támogatására irányuló finanszírozásukat és kapacitásukat; elítéli, hogy folyamatosan utazási tilalmat alkalmaznak azokkal az emberi jogi aktivistákkal szemben, akik részt kívánnak venni az ENSZ genfi Emberi Jogi Tanácsa és más nemzetközi intézmények ülésein; felszólítja az érintett kormányokat, hogy szüntessék meg ezeket a korlátozásokat;

A női jogok és a nemek közötti egyenlőség

33. határozottan támogatja az EU nemek közötti egyenlőségre irányuló stratégiai szerepvállalását, továbbá a nők és lányok emberi jogi helyzetének javítására irányuló, a 2030-ig tartó időszakra szóló fenntartható fejlődési célokkal összhangban lévő erőfeszítéseit; hangsúlyozza, hogy a nemek közötti egyenlőségnek kulcsfontosságú prioritásnak kell lennie az Unió valamennyi munkakapcsolatában, politikájában és külső fellépésében, mivel ez az Unió és a tagállamok által vallott, a Szerződésekben rögzített alapelv; felszólítja az Uniót, hogy a stratégiai kötelezettségvállalás lejártát követően fogadjon el átfogó, a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó stratégiát; felhívja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki és fogadjon el közleményt a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó cselekvési terv 2020 utáni megújításáról, amely a nők és lányok jogainak világszerte történő előmozdítására szolgáló fontos uniós eszköz; felhívja a tagállamokat, hogy támogassák a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó III. cselekvési tervet a tanácsi következtetésekben; felhívja a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy továbbra is járuljon hozzá a nemek közötti egyenlőséghez, valamint a lányok és nők társadalmi szerepvállalásának növeléséhez azáltal, hogy szorosan együttműködik a nemzetközi szervezetekkel, a nem uniós országokkal és a civil társadalommal a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó új jogi keretek kidolgozása és végrehajtása érdekében;
34. hangsúlyozza a nők és lányok elleni erőszak riasztó mértékű növekedését; elítéli a nemi alapú, fizikai, szexuális és pszichológiai erőszak minden formáját; súlyos aggodalmának ad hangot a kínzás háborús fegyverként való, szexuális és nemi alapú erőszak formájában történő, egyre gyakoribb alkalmazása miatt; hangsúlyozza, hogy a szexuális bűncselekményeket és a nemi alapú erőszakot a Római Statútum háborús bűncselekménynek, emberiesség elleni bűncselekménynek, illetve a népiirtás vagy kínzás alkotóelemeinek tekinti; sürgeti az országokat, hogy fokozzák törvényalkotási tevékenységüket e kérdések kezelése érdekében; ismételten felhívja az EU tagállamait és az Európa Tanács azon tagjait, amelyek ezt még nem tették meg, hogy a lehető leghamarabb ratifikálják és hajtsák végre az Isztambuli Egyezményt; további fellépésre szólít fel a nemi alapú erőszak és a nőket és lányokat célzó káros gyakorlatok – például a kényszer- vagy korai házasság, a női nemi szervek megcsonkítása, a szexuális erőszak és az erőszakos térítés – valamennyi formájának felszámolása érdekében; támogatja a közös EU–ENSZ Reflektorfény kezdeményezés folytatását; felhívja az Unió küldöttségeit, hogy biztosítsák a nők elleni erőszakkal kapcsolatos adatgyűjtést, dolgozzanak ki országspecifikus ajánlásokat, és mozdítsanak elő az áldozatokat célzó

védelmi mechanizmusokat és támogató struktúrákat;

35. megerősíti, hogy az egészségüghöz való hozzáférés emberi jog, hogy a szexuális és reprodukció egészség és jogok az alapvető emberi jogokon alapulnak és az emberi méltóság alapvető elemei; rámutat, hogy a létfontosságú termékekhez és szociális szolgáltatásokhoz (például a vízhez, a táplálkozáshoz, az egészségüghöz, az oktatáshoz és a megfelelő higiénés körülményekhez) való elégtelen hozzáférés, valamint a szexuális és reprodukció egészséghez való hozzáférés nehézségei az emberi jogok elfogadhatatlan megsértését jelentik; elítéli a nők szexuális és reprodukció jogainak megsértését, beleértve a vonatkozó szolgáltatásokhoz való hozzáférés megtagadását; hangsúlyozza, hogy minden nő számára garantálni kell a megfelelő és megfizethető egészségügyi ellátást, ideértve a mentális egészségügyi ellátást, így a pszichológiai támogatást, valamint a szexuális és reprodukció jogok és az oktatás egyetemes tiszteletben tartását és az azokhoz való hozzáférést, továbbá hogy lehetővé kell tenni számukra, hogy szabadon és felelősségteljesen dönhessenek egészségükről, beleértve a szexuális és reprodukció egészséget is; megjegyzi, hogy ezek a szolgáltatások fontosak a nők életének megmentése, valamint a csecsemő- és gyermekhalandóság csökkentése szempontjából; elfogadhatatlannak tartja, hogy a nők és lányok szexuális és reprodukció egészsége és jogai továbbra is csatározások tárgyát képezik, többek között multilaterális keretek között is; hangsúlyozza, hogy a fegyveres konfliktusok áldozatául esett nőknek és lányoknak joguk van a szükséges orvosi ellátáshoz; hangsúlyozza a nők szerepét a konfliktusmegelőzésben és -megoldásban, a békefenntartásban, a humanitárius segítségnyújtásban és a konfliktust követő újjáépítési műveletekben, valamint az emberi jogok és a demokratikus reformok előmozdításában;
36. felszólítja az Uniót, hogy működjön együtt más országokkal az oktatás, az egészségügyi és szociális szolgáltatások, az adatgyűjtés, a finanszírozás és programozás terén végrehajtott fellépéseik megerősítése céljából, a szexuális és nemi alapú erőszak világszerte történő hatékonyabb megelőzése és az arra való megfelelőbb reagálás érdekében; rámutat arra, hogy a nőkkel és gyermekekkel szembeni megkülönböztetés és erőszak elleni küzdelem egyik alapvető eszköze az oktatás; felszólít olyan intézkedések meghozatalára, amelyek megkönnyítik a nők és lányok számára az oktatáshoz és a munkaerőpiachoz való hozzáférést, valamint kéri, hogy fordítsanak különös figyelmet a nemek közötti egyensúlyra a vállalatok vezetői pozícióinak betöltése során; kéri továbbá, hogy a lányok oktatását építsék be a fejlődő országokkal kötött uniós megállapodásokba;

A gyermek jogai

37. hangsúlyozza, hogy a kiskorúak gyakran a visszaélés egyedi formáinak vannak kitéve, amilyen a gyermekkényszerházasság, a gyermekprostitúció, a gyermekkatonák alkalmazása, a nemi szervek megcsonkítása, a gyermekmunka és a gyermekkereskedelem, különösen a humanitárius válságok és fegyveres konfliktusok során, és ezért fokozott védelemre van szükségük; külön felhívja a figyelmet a hontalan, migráns és menekült gyermekekre; felszólítja az EU-t, hogy működjön együtt a nem uniós országokkal a korai, gyermek- és kényszerházasságok megszüntetése érdekében azáltal, hogy az 18. évet teszi a házasságkötés törvényes alsó korhatárává, előírja mindkét házastárs életkorának, valamint teljes és szabad beleegyezésüknek az ellenőrzését, kötelező házassági nyilvántartásokat vezet be, és biztosítja e szabályok

betartását; új uniós kezdeményezéseket szorgalmaz a gyermekek jogainak előmozdítása és védelme érdekében, beleértve a gyermekbántalmazás világszerte történő megelőzését és leküzdését, a konfliktusok által érintett gyermekek – különösen a szélsőséges csoportok áldozatai, valamint a többszörös és interszekcionális megkülönböztetést elszenvedő gyermekek – rehabilitálását és visszailleszkedését, valamint olyan, védett, családi és közösségi környezet biztosítását számukra életük természetes környezeteként, amelyben alapvető fontosságú a gondozás és az oktatás; felhívja az EU-t, hogy kezdeményezzen nemzetközi mozgalmat a gyermekek jogainak érvényesítése érdekében, többek között egy, a sérülékeny környezetben élő gyermekek védelméről szóló nemzetközi konferencia megszervezése révén; ismételten megerősíti a gyermek jogairól szóló ENSZ-egyezmény és annak fakultatív jegyzőkönyve egyetemes ratifikálásának és hatékony végrehajtásának sürgős szükségességét;

A leszbikus, meleg, biszexuális, transznemű és interszexuális (LMBTI) személyek jogai

38. elítéli az LMBTI-személyek önkényes letartóztatását, kínzását, üldözését és meggyilkolását; megjegyzi, hogy a világ számos országában az LMBTI-személyek továbbra is üldöztetésnek és erőszaknak vannak kitéve szexuális irányultságuk alapján; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy sok országban a homoszexualitás még mindig büntetendő, néhány országban pedig halálbüntetéssel sújtják azt; úgy véli, hogy az egyének ellen szexuális irányultságuk alapján elkövetett erőszakos cselekedetek és gyakorlatok nem maradhatnak büntetlenül, és azokat fel kell számolni; felszólít az uniós iránymutatások végrehajtására a leszbikus, meleg, biszexuális, transznemű és interszexuális személyek emberi jogai érvényesítésének előmozdítása és védelme érdekében;

A fogyatékossgal élő személyek jogai

39. üdvözlöi a fogyatékossgal élők jogairól szóló ENSZ-egyezmény ratifikálását; ismételten hangsúlyozza az egyezmény uniós tagállamok és uniós intézmények általi hatékony végrehajtásának fontosságát; hangsúlyozza a megkülönböztetésmentesség fontosságát, valamint annak szükségességét, hogy hitelesen érvényesítsék az egyetemes akadálymentesség elvét, és biztosítsák a fogyatékossgal élő személyek valamennyi jogát minden vonatkozó uniós politikában, beleértve a fejlesztési politikát is; felszólít egy globális kiválósági központ létrehozására a fogyatékossgal élő személyek időtálló és vállalkozói készségeinek biztosítása érdekében;

A kasztokon alapuló megkülönböztetés elleni küzdelem

40. mélyszégyen aggodalommal veszi tudomásul a kaszthierarchiák, a kasztokon alapuló megkülönböztetés és a kasztokon alapuló emberi jogi jogsértések állandósulásának mértékét és következményeit, ideértve a jogrendszerhez vagy a foglalkoztatáshoz való hozzáférés megtagadását, a folyamatos szegregációt, a szegénységet és a megbélyegzést, valamint az alapvető emberi jogok gyakorlásának és az emberi fejlődés elősegítésének kasztokkal kapcsolatos akadályait; megismétli a kasztokon alapuló megkülönböztetés elleni uniós politika kidolgozására irányuló felhívását, és felszólítja az EU-t, hogy lépjen fel a kasztokon alapuló megkülönböztetéssel kapcsolatos súlyos aggodalmait alapján; felszólít egy a kaszton alapuló megkülönböztetés megelőzésére és felszámolására szolgáló uniós eszköz elfogadására; ismételten felhívja az EU-t és tagállamait, hogy fokozzák erőfeszítéseiket és támogassák az ENSZ és a küldöttségek

szintjén a kasztokon alapuló megkülönböztetés felszámolására irányuló kezdeményezéseket; megjegyzi, hogy az ilyen kezdeményezéseknek magukban kell foglalniuk konkrét mutatók, lebontott adatok és a kasztokon alapuló megkülönböztetés kezelésére irányuló különleges intézkedések előmozdítását a 2030-ig tartó időszakra szóló fenntartható fejlesztési célok végrehajtása és nyomon követése során, valamint a származáson alapuló megkülönböztetésről és az államok támogatásáról szóló új ENSZ iránymutatási eszköz betartását;

Óslakos népek

41. mélységesen aggasztja, hogy az óslakos népek világszerte széles körben alkalmazott és módszeres hátrányos megkülönböztetéssel és üldöztetéssel szembesülnek, ideértve az emberijog-védők önkényes letartóztatását és meggyilkolását, a kényszerű lakóhelyelhagyást, a nagyarányú földszerzést és jogaik vállalatok általi megsértését; megjegyzi, hogy a legtöbb óslakos nép a szegénységi küszöb alatt él; felszólítja az összes államot, hogy vonják be az óslakos népeket az éghajlatváltozás kezelésére irányuló stratégiákkal kapcsolatos döntéshozatali folyamatba; felszólítja az országokat, hogy ratifikálják az óslakos és törzsi népekről szóló 169. számú ILO-egyezmény rendelkezéseit;

A gondolat, a lelkiismeret, a vallás, vagy meggyőződés szabadsága

42. hangsúlyozza, hogy a gondolat, a lelkiismeret, a vallás vagy a meggyőződés szabadságához (közismertebb nevén a vallás vagy meggyőződés szabadságához) való jogot – amely magában foglalja a meggyőződés hiányához, a teista, a nem teista, a szabadgondolkodó és az ateista nézetek vallásához, illetve a hit megtagadáshoz, továbbá vallástalansághoz való jogot is – az egész világon biztosítani kell, és feltétel nélkül meg kell őrizni; sürgeti a Bizottságot, az EKSZ-t és a tagállamokat, hogy fokozzák a vallás vagy meggyőződés szabadságával kapcsolatos érdekképviselést, és kezdeményezzenek párbeszédet az államokkal és a civil társadalom és vallási, a világnézeti, humanista és filozófiai csoportok és egyházak, vallási szervezetek és közösségek képviselőivel a gondolon, lelkiismereten, filozófiai véleményeken, valláson vagy meggyőződésen alapuló erőszak, üldöztetés, intolerancia és megkülönböztetés megelőzése érdekében; elítéli az áttérés megakadályozásáról és az istenkáromlásról szóló törvényeket, amelyek ténylegesen korlátozzák a vallási kisebbségeket és az ateistákat a vallás és a meggyőződés szabadságához fűződő jogaik gyakorlásában, sőt megfosztják őket a joguktól; sürgeti továbbá a Bizottságot, az EKSZ-t és a tagállamokat, hogy maradéktalanul hajtsák végre a vallás vagy meggyőződés szabadságára vonatkozó uniós iránymutatásokat;
43. felszólítja az EU-t és tagállamait, hogy továbbra is alakítsanak ki szövetségeket és fokozzák az együttműködést számos országgal és regionális szervezettel annak érdekében, hogy pozitív változást érjenek el a vallás vagy meggyőződés szabadsága terén, különösen a konfliktus sújtotta területeken, ahol a vallási csoportok – például a közel-keleti keresztények – a legkiszolgáltatottabbak; teljes mértékben támogatja azt a gyakorlatot, hogy az EU az ENSZ Emberi Jogi Tanácsában vezető szerepet vállal a tematikus határozatok, az ENSZ Közgyűlésében pedig a vallás vagy meggyőződés szabadságáról szóló határozatok tekintetében;

44. támogatja a vallás vagy meggyőződés szabadságának az Európai Unión kívüli előmozdításáért felelős különmegbízott munkáját és erőfeszítéseit; ismételten felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy készítsen átlátható és átfogó értékelést a különmegbízott pozíciójának hatékonyságáról és hozzáadott értékéről megbízatásuk és pozíciójuk Bizottság általi megújításának és megerősítésének folyamatában; ragaszkodik ahhoz, hogy munkájához biztosítsanak megfelelő erőforrásokat az EU hatékonyságának e téren történő növelése érdekében; emlékezteti a Tanácsot és a Bizottságot, hogy a vallási és világnézeti szervezetekkel folytatott állandó konzultáció keretében megfelelően támogatni kell a vallás vagy meggyőződés szabadságának az EU-n kívüli előmozdításáért felelős különmegbízott intézményi megbízatását, kapacitását és feladatait azáltal, hogy megvizsgálják egy éves felülvizsgálat tárgyát képező többéves megbízatás lehetőségét, valamint munkahálózatokat alakítanak ki valamennyi érintett uniós intézményen belül, összhangban az uniós iránymutatásokról szóló, 2019. január 15-i állásfoglalásával és a vallás vagy meggyőződés szabadságának az EU-n kívüli előmozdításáért felelős különmegbízott megbízatásával;

A véleménynyilvánítás szabadsága, a tömegtájékoztatás szabadsága és a tájékoztatáshoz való jog

45. határozottan kifogásolja és elítéli számos újságíró, blogger és visszaélést bejelentő személy meggyilkolását, elrablását, bebörtönzését és megfélemlítését és többek között fizikai és igazságügyi eszközökkel történő megtámadását, valamint a 2018-ban ellenük irányuló fenyegetéseket; felszólítja az EU-t, hogy tegyen meg mindent a jövőbeli védelmük érdekében; emlékeztet arra, hogy a véleménynyilvánítás szabadsága és a tömegtájékoztatás szabadsága előmozdítja a pluralizmus kultúráját, és azok a demokratikus társadalom alapjainak elengedhetetlen alkotóelemei; emlékeztet arra, hogy az újságíróknak szabadon, a vádemeléstől vagy a börtönbüntetéstől való félelem nélkül kell gyakorolniuk hivatásukat; hangsúlyozza, hogy a véleménynyilvánítás szabadsága és a tömegtájékoztatás szabadsága bármilyen korlátozásának, például az online tartalmak eltávolításának kivételesnek kell lennie, különös tekintettel a szükségesség és az arányosság elvére, és azt törvényben kell előírni és bíróság előtt kell elbírálni;
46. felhívja az EU-t, annak tagállamait és különösen az EU különleges képviselőjét, hogy fordítsanak különös figyelmet a véleménynyilvánítás szabadságának, valamint a média szabadságának, függetlenségének és pluralizmusának védelmére világszerte, jobban kövessék nyomon a véleménynyilvánítás és a tömegtájékoztatás szabadságát érintő – online és offline – korlátozások valamennyi formáját, szisztematikusan ítélik el ezeket a korlátozásokat, és használjanak fel minden rendelkezésre álló diplomáciai módozatot és eszközt azok megszüntetésére; hangsúlyozza az online és offline gyűlöletbeszéd és erőszakra való felbujtás elítélésének és az ellenük való küzdelemnek a fontosságát, mivel ezek közvetlen fenyegetést jelentenek a jogállamiságra és az emberi jogokban megtestesülő értékekre nézve; támogatja azokat a kezdeményezéseket, amelyek segítenek megkülönböztetni az álhíreket vagy a propaganda jellegű félretájékoztatást és a valódi és független újságírói munka keretében gyűjtött információkat; hangsúlyozza az online és offline véleménynyilvánítás szabadságáról szóló uniós iránymutatások hatékony és szisztematikus végrehajtásának fontosságát, valamint ezen iránymutatások hatásának rendszeres nyomon követését;

Halálbüntetés, kínzás és a rossz bánásmód egyéb formái

47. elítéli a kínzás, az embertelen vagy megalázó bánásmód és a halálbüntetés alkalmazását, amelyeket a világ számos országában továbbra is alkalmaznak; aggodalmát fejezi ki azon ítéletek és kivégzések száma miatt, amelyek oka nem felel meg a súlyos bűncselekmények meghatározásának, ami ellentétes a nemzetközi joggal; felhívja azon országokat, amelyek még nem tették ezt meg, hogy a halálbüntetés eltörlése felé vezető első lépésként azonnal vezessenek be moratóriumot a halálbüntetésekre; felszólítja az EU-t, hogy fokozza a kínzás és a halálbüntetés felszámolására irányuló erőfeszítéseit; felhívja az EU-t és tagállamait, hogy fordítsanak különös figyelmet azokra az államokra, amelyek a halálbüntetés jogi vagy tényleges visszaállításával fenyegetnek; felszólít a kínzáshoz és halálbüntetéshez használt áruk globális kereskedelmének leállítására;
48. alapvető fontosságúnak tartja a börtönben vagy más fogvatartási létesítményben tartózkodó személyekkel szembeni kínzás és rossz bánásmód, így a pszichológiai bántalmazás valamennyi formája elleni küzdelmet, az e területre vonatkozó nemzetközi jog érvényesítésére irányuló erőfeszítések fokozását, valamint az áldozatok kártérítésének biztosítását; súlyos aggodalmának ad hangot a börtönök állapota és a fogvatartás körülményei miatt számos országban, beleértve az ápoláshoz-gondozáshoz és a gyógyszerekhez való hozzáférést, különösen az olyan betegségek esetében, mint a hepatitisz vagy a HIV; emlékeztet arra, hogy a fogvatartottak egészségügyi ellátáshoz való hozzáféréseinek megtagadása rossz bánásmódnak, sőt kínzásnak, illetve veszélyben lévő személy számára történő segítségnyújtás elmulasztásának minősülhet; üdvözli az EU harmadik országokkal szembeni, a kínzással és más kegyetlen, embertelen és megalázó bánásmóddal vagy büntetéssel kapcsolatos felülvizsgált politikáját; felhívja a tagállamokat, hogy valamennyi fellépésükbe és politikájukba építsenek be a kínzás és a bántalmazás egyéb formái elleni biztosítékokat;
49. üdvözli az Unió kínzásellenes koordinációs csoportjának 2017-ben történt létrehozását; üdvözli e tekintetben az egyes, a halálbüntetés, a kínzás vagy más kegyetlen bánásmód vagy büntetés során alkalmazható áruk kereskedelméről szóló, 2018. november 29-i jogalkotási állásfoglalásában szorgalmazott uniós jogszabályok aktualizálását;¹² kiemeli az ENSZ mechanizmusaival, a regionális szervekkel és az érintett szereplőkkel, például a Nemzetközi Büntetőbírósággal, a civil társadalmi szervezetekkel és az emberijogvédőkkel folytatott együttműködés további megerősítésének fontosságát a kínzás és az egyéb embertelen bánásmód elleni küzdelemben;

Üzleti vállalkozások és emberi jogok

50. megerősíti, hogy valamennyi – akár belföldi, akár határokon átnyúló – társaság tevékenységének teljes mértékben meg kell felelnie a nemzetközi emberi jogi normáknak; megerősíti továbbá a vállalati társadalmi felelősségvállalás előmozdításának fontosságát; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az európai vállalkozások vezető szerepet játsszanak az üzleti vállalkozások emberi jogi felelősségére vonatkozó nemzetközi normák előmozdításában; emlékeztet a vállalkozások felelősségére annak biztosításában, hogy műveleteik és ellátási láncaik ne vegyenek részt az emberi jogok megsértésében, például a kényszer- és

¹² Elfogadott szövegek, P8_TA(2018)0467.

gyermekmunkában, az őslakos népek jogainak megsértésében, a nagyarányú földszerzésben, az emberi jogi jogvédők elleni fenyegetésekben és támadásokban, valamint a környezet károsításában;

51. hangsúlyozza, hogy kötelező erejű nemzetközi eszközt kell létrehozni a transznacionális vállalatok és más vállalatok tevékenységeinek az emberi jogok nemzetközi jogában való szabályozására; jogalkotási javaslatot kér a vállalatok emberi jogairól és a kellő gondosságról annak érdekében, hogy megelőzzék a vállalatok globális műveletei során történő visszaéléseket, és javítsák a bírósági jogorvoslathoz való hozzáférést a vállalati köteleességszegések áldozatai számára; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy minden ország maradéktalanul végrehajtsa az üzleti vállalkozások emberi jogi felelősségére vonatkozó ENSZ-irányelveket, és felhívja azokat az uniós tagállamokat, amelyek még nem fogadtak el az üzleti vállalkozások jogaira vonatkozó nemzeti cselekvési terveket, hogy ezt a lehető leghamarabb tegyék meg; ösztönzi az EU-t és tagállamait, hogy vegyenek részt konstruktív módon a transznacionális vállalatokkal és egyéb üzleti vállalkozásokkal foglalkozó kormányközi ENSZ-munkacsoport emberi jogokkal kapcsolatos munkájában; úgy véli, hogy ez szükséges előrelépés az emberi jogok előmozdítása és védelme terén;
52. sürgeti a Bizottságot annak biztosítására, hogy az Európai Beruházási Bank (EBB) és az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank (EBRD) által támogatott projektek összhangban legyenek az EU emberi jogokkal kapcsolatos politikájával és kötelezettségvállalásaival, valamint hogy létezzenek olyan elszámoltathatósági mechanizmusok, amelyek révén az egyének nyilvánosságra hozhatják az EBB és az EBRD tevékenységeivel kapcsolatos jogsértéseket; úgy véli, hogy az üzleti vállalkozások emberi jogi felelősségével foglalkozó uniós intézményközi munkacsoport hasznos kiegészítő eszköz lenne; felhívja a magánszektor, különösen a pénzügyi, biztosítási és közlekedési vállalatokat, hogy nyújtsák szolgáltatásaikat a humanitárius segítségnyújtásban részt vevő humanitárius szereplők számára, összhangban a humanitárius mentességekkel és az uniós jogszabályokban előírt mentességekkel; üdvözli a vállalati felelősségvállalásért felelős független kanadai ombudsman létrehozását;
53. kedvezően ítéli meg a GSP+ preferenciarendszert, amelyet az emberi jogokról szóló és munkaügyi normákat előíró 27 különösen fontosabb nemzetközi egyezmény tényleges végrehajtását ösztönző eszköznek tekint; elismeri, hogy a globális értékláncok hozzájárulnak az alapvető nemzetközi munkaügyi, környezetvédelmi és szociális normák megerősítéséhez, és lehetőséget jelentenek a fenntartható fejlődés szempontjából, különösen a fejlődő országokban és az éghajlatváltozás miatt nagyobb kockázatnak kitett országokban; hangsúlyozza, hogy a GSP+ preferenciarendszer előnyeit élvező nem uniós országoknak előrelépést kell mutatniuk az emberi jogok valamennyi területén; megjegyzi, hogy a megerősített és hatékony nyomkövetési mechanizmusok erősíthetik a kereskedelmi preferenciarendszerek tőkeáttételi potenciálját az emberi jogok megsértése esetén; támogatja emberi jogi feltételeességi záradékok bevezetését és végrehajtását az EU és a nem uniós országok közötti nemzetközi megállapodásokban, többek között a kereskedelem és a beruházások terén; felhívja a Bizottságot, hogy rendszeresen kövesse nyomon e záradékok végrehajtását annak biztosítása érdekében, hogy azokat a kedvezményezett országok tiszteletben tartásuk, és rendszeresen tegyen jelentést a Parlamentnek az emberi jogok partnerországok általi tiszteletben tartásáról;

Új technológiák és emberi jogok

54. hangsúlyozza, hogy ki kell dolgozni egy olyan uniós stratégiát, amely az új technológiákat, például a mesterséges intelligenciát az emberek szolgálatába állítja, és foglalkozik azokkal a potenciális fenyegetésekkel – például félretájékoztatás, tömeges megfigyelés, álhírek, gyűlöletbeszéd, állam által finanszírozott korlátozások és a mesterséges intelligencia visszaélészerű használata – amelyeket az új technológiák az emberi jogok tekintetében jelentenek; hangsúlyozza továbbá, hogy ezek a technológiák konkrét fenyegetést jelenthetnek a jogszerű tevékenységek ellenőrzése, korlátozása és aláásása révén; hangsúlyozza, hogy meg kell találni a megfelelő egyensúlyt az emberi jogok, különösen a magánélet tisztelgetben tartásához való jog és más olyan jogos megfontolások között, mint a biztonság vagy a bűnözés, a terrorizmus és a szélsőséges elleni küzdelem; aggodalmának ad hangot egyes kettős felhasználású kibertér-felügyeleti technológiák emberi jogi aktivistákkal, újságírókkal, politikai ellenfelekkel és ügyvédekkel szembeni, egyre gyakoribb alkalmazása miatt;
55. felhívja az EU-t és a tagállamokat, hogy működjenek együtt a harmadik országok kormányaival az elnyomó kiberbiztonsági és terrorizmusellenes jogalkotási gyakorlatok és jogszabályok megszüntetése érdekében; emlékeztet arra a kötelezettségre, hogy évente frissíteni kell a 428/2009/EK tanácsi rendelet I. mellékletét, amely felsorolja az engedélyköteles kettős felhasználású termékeket; hangsúlyozza, hogy hatékony digitális együttműködésre van szükség a kormányok, a magánszektor, a civil társadalom, a tudományos és műszaki közösségek, a szociális partnerek és más érdekelt felek között a biztonságos és inkluzív digitális jövő mindenki számára történő biztosítása érdekében, a nemzetközi emberi jogi jogszabályokkal összhangban;

Migránsok és menekültek

56. hangsúlyozza, hogy sürgősen kezelni kell a migrációs áramlások kiváltó okait, így a háborúkat, a konfliktusokat, az önkényuralmi rendszereket, az üldöztetést, az irreguláris migrációs hálózatokat, az emberkereskedelmet, az embercsempészetet, a szegénységet, a gazdasági egyenlőtlenséget és az éghajlatváltozást, és az emberi jogok és méltóság tisztelgetben tartásán alapuló hosszú távú megoldásokat kell találni; hangsúlyozza, hogy ki kell alakítani a migráció legális csatornáit és útjait, és lehetőség szerint elő kell segíteni az önkéntes visszatéréseket, többek között a visszaküldés tilalmának elvével összhangban;
57. felszólít a menekültügyi válság külső dimenziójának kezelésére, többek között azáltal, hogy az érintett harmadik országokkal való együttműködés és partnerségek kiépítése révén fenntartható megoldásokat találnak a konfliktusokra; úgy véli, hogy a nemzetközi menekültügyi és emberi jogi jogszabályok betartása nélkülözhetetlen eleme a harmadik országokkal folytatott együttműködésnek; hangsúlyozza, hogy a migrációról és a menekültekről szóló globális megállapodásokkal összhangban valódi lépéseket kell tenni a menekültek önellátásának fokozása, a harmadik országbeli megoldásokhoz való hozzáférés kiterjesztése, az emberi jogi feltételek a migrációkezelés terén történő javítása – különös tekintettel a származási vagy tranzitországokra – valamint a méltóságteljes, biztonságos visszatérés érdekében; felszólítja az EU-t és tagállamait, hogy teljes mértékben biztosítsák az átláthatóságot a harmadik országokkal folytatott együttműködési politikák és a migrációs együttműködésre szánt források harmadik

országoknak való elosztása tekintetében; fontosnak tartja, hogy a fejlesztési és együttműködési forrásokat ne térítsék el célkitűzéseiktől, és azokból ne részesülhessenek az emberi jogok megsértéséért felelős személyek; felhívja az EU-t, hogy támogassa az UNHCR a hontalanság 2024-ig, az EU-n belül és kívül történő felszámolására irányuló kezdeményezését;

58. elfogadhatatlannak tartja a menekültek és migránsok halálát és az általuk elszenvedett emberi jogi visszaéléseket a Földközi-tengeren; elítéli továbbá az ezen embereket segítő nem kormányzati szervezetek elleni támadásokat; felhívja az Uniót és tagállamait, hogy növeljék a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek számára nyújtott humanitárius segítségnyújtást; felhívja az Uniót és tagállamait, hogy támogassák a menekülteket fogadó közösségeket; ragaszkodik ahhoz, hogy a migrációról és a menekültekről szóló globális megállapodások végrehajtása járjon együtt az ENSZ 2030-ig tartó időszakra vonatkozó menetrendjének a stratégiai fejlesztési célokban meghatározottak szerinti végrehajtásával, valamint a fejlődő országokba irányuló beruházások növelésével;
59. hangsúlyozza, hogy az éghajlati vészhelyzet és a biodiverzitás nagyarányú csökkenése jelentősen veszélyezteti az emberi jogokat; felhívja a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy dolgozzanak ki uniós stratégiát az egészséges környezet védelmére, szorosan együttműködve a harmadik országokkal és nemzetközi szervezetekkel, például az ENSZ Menekültügyi Főbiztossággal, amely nemrégiben közös stratégiát indított el az ENSZ Környezetvédelmi Programjával (UNEP); hangsúlyozza, hogy az ENSZ becslései szerint 2050-re a lakóhelyüket környezeti okok miatt elhagyni készülő személyek számának növekedésével kell számolnunk; emlékeztet az éghajlatváltozás hatásainak mérséklésével és az éghajlatváltozás emberi jogokra gyakorolt negatív hatásainak megelőzésével kapcsolatban az államokra és egyéb szervezetekre háruló kötelezettségekre és felelősségre; üdvözli a környezetvédelmi kérdések, a természeti katasztrófák és az éghajlatváltozás emberi jogokba való integrálásának előmozdítására irányuló nemzetközi erőfeszítéseket; felszólítja az EU-t, hogy vegyen részt aktívan a „környezeti és éghajlati okok miatt lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek” védelmét szolgáló lehetséges normatív keretről szóló nemzetközi vitában;

A demokrácia támogatása

60. hangsúlyozza, hogy az EU-nak a párbeszéd és a partnerség erősítése érdekében továbbra is aktívan támogatnia kell a demokratikus és hatékony politikai pluralizmust az emberi jogi intézményekben, a független médiában, a parlamentekben és a civil társadalomban a demokratizálódás előmozdítására irányuló erőfeszítéseik során, a körülményeknek megfelelően, figyelembe véve az érintett harmadik országok kulturális és nemzeti háttérét; emlékeztet arra, hogy az emberi jogok a demokratizálódási folyamatok alapvető sarokkövei; üdvözli a Demokráciáért Európai Alapítvány (EED) Nyugat-Balkánon és az EU keleti és déli szomszédságában a demokrácia, valamint az alapvető jogok és szabadságok tiszteletben tartásának előmozdítása érdekében tett következetes kötelezettségvállalását; emlékeztet arra, hogy a bővítési és szomszédsági politikák keretében a demokráciába való átmenet során szerzett tapasztalatok és levont tanulságok pozitívan járulhatnak hozzá azon bevált gyakorlatok azonosításához, amelyeket világszerte fel lehetne használni más demokratizálódási folyamatok támogatására és megszilárdítására; emlékeztet arra, hogy az uniós bővítés bizonyult a demokrácia, a

jogállamiság és az emberi jogok támogatása leghatékonyabb eszközének az európai kontinensen, és hogy ezért az uniós csatlakozás lehetőségének nyitva kell maradnia azon országok előtt, amelyek készek csatlakozni az EU-hoz, és az EUSZ 49. cikkében meghatározottak szerint reformokat hajtottak végre; sürgeti az EU-t, hogy a bővítési folyamat során szorosan kövesse nyomon az emberi jogokat és a kisebbségekhez tartozó személyek jogait védő rendelkezések végrehajtását;

61. üdvözi a demokráciáról szóló, 2019. október 14-i tanácsi következtetéseket, amelyek a demokrácia megerősítésére irányuló uniós megközelítés naprakésszé tételére és megerősítésére irányuló folyamat kezdetét jelentik; e tekintetben hangsúlyozza az emberi jogokkal és a demokratizálódással kapcsolatos oktatás ezen értékek az EU-n belüli és kívüli megszilárdításának alapvető eszközeként betöltött szerepét; hangsúlyozza az Unió demokráciát támogató programjaira vonatkozó konkrét finanszírozási szabályok elfogadásának fontosságát, figyelembe véve a demokratikus változások jellegét; hangsúlyozza, hogy megfelelő forrásokba kell befektetni a demokráciát támogató programok és a politikai prioritások jobb összehangolása érdekében; támogatja az e területen nyújtott uniós támogatás átláthatóságának biztosítására irányuló erőfeszítést; kötelezettséget vállal a demokratikus folyamatok nagyobb átláthatóságának előmozdítására, különösen pedig a különböző nem állami szereplők által folytatott politikai és témafókuszú kampányok finanszírozására;
62. ismételten kedvezően ítéli meg, hogy az EU továbbra is támogatja a választási folyamatokat, valamint választási segítségnyújtást és támogatást biztosít a belföldi megfigyelőknek; ezzel összefüggésben üdvözi és teljes mértékben támogatja a Parlament Demokráciatámogatási és Választási Koordinációs Csoportjának munkáját; emlékeztet a választási megfigyelő missziók jelentései és ajánlásai megfelelő nyomon követésének fontosságára, mivel ez erősítheti hatásukat és erősítheti az EU által az érintett országokban a demokratikus normákhoz nyújtott támogatást; hangsúlyozza, hogy a demokratikus változás jellegét tükröző, hosszú távú, rugalmas programok révén a teljes választási ciklusban támogatni kell a demokráciát; sürgeti a jelöltek – különösen a kiszolgáltatott csoportokhoz vagy kisebbségekhez tartozók – ellen a választási folyamatok során elkövetett emberi jogi jogsértések eseteinek szigorú nyomon követését;

o

o o

63. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, az EU emberi jogi különleges képviselőjének, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az ENSZ Biztonsági Tanácsának, az ENSZ főtitkárának, a 74. ENSZ-közgyűlés elnökének, az ENSZ Emberi Jogi Tanácsa elnökének, az ENSZ emberi jogi főbiztosának és az EU küldöttségvezetőinek.

ANNEX I

INDIVIDUAL CASES RAISED BY THE EUROPEAN PARLIAMENT BETWEEN JANUARY AND DECEMBER 2018

COUNTRY Individual	BACKGROUND	ACTION TAKEN BY THE PARLIAMENT
<p>BAHRAIN Nabeel Rajab</p>	<p>Nabeel Rajab is a leading human rights defender in Bahrain. He served a two-year prison sentence between 2012 and 2014 for his role in helping to lead and organise demonstrations in Bahrain. He was again arrested in June 2016 and, on 21 February 2018, he was sentenced by the High Criminal Court to five years in prison for tweets, wherein he criticized Bahrain's government. On 5 June 2018, the High Court of Appeal ruled to uphold the sentence against him for 'disseminating false rumours in time of war', 'insulting a neighbouring country' and 'insulting a statutory body' in relation to tweets he posted on alleged torture in Bahrain's Jaw prison and the Saudi Arabia-led coalition air strikes in Yemen.</p>	<p>In its Resolution of 12 June 2018, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Calls for the immediate release of all those detained solely for their peaceful human rights and political activities; calls for an end to all acts of violence, harassment, intimidation, including at judicial level, and censorship of human rights defenders, political opponents, protesters, civil society actors and their relatives within and outside the country by the state authorities, security forces and services; condemns the ongoing crackdown on fundamental democratic rights, notably freedom of expression, association and assembly, political pluralism, peaceful dissent and the rule of law in Bahrain; - Calls for the immediate and unconditional release of Mr Rajab, for any remaining charges against him to be dropped, and for the authorities to ensure that, pending his release, he is not subjected to torture or other ill-treatment and has regular access to his family, lawyers of his choice and adequate healthcare; - Condemns the detention of Nabeel Rajab, which violates, among other things, his right to freedom of expression and his freedom of movement.

BANGLADESH

Shahidul Alam

Shahidul Alam is an internationally recognised and award-winning Bangladeshi photojournalist, a teacher and activist. He was forcibly abducted from his home on 5 August 2018 and imprisoned after speaking out on student protests and criticising the use of violence by the authorities. He had allegedly been denied adequate medical treatment and subjected to torture. He was released from prison on 20 November 2018. after being granted bail.

In its Resolution of 15 November 2018, the European Parliament:

- Calls on the Bangladeshi authorities to conduct independent investigations into reports of extrajudicial killings, enforced disappearances and excessive use of force, including the cases of Maroof Zaman and Mir Ahmad Bin Quasem, and to bring those responsible to justice in accordance with international standards;

- Calls on the Bangladeshi authorities to immediately and unconditionally release Shahidul Alam, drop all charges against him, and allow him to continue his legitimate human rights work; insists that the Bangladeshi authorities must take all necessary measures to guarantee Shahidul Alam's physical and psychological integrity and security, as well as that of his family, and ensure that, while in detention, Shahidul Alam is treated in a manner that adheres to international principles and standards; calls on the Bangladeshi authorities to launch an immediate and public investigation into the allegations that Shahidul Alam has been tortured, and to bring the perpetrators to justice;

Maroof Zaman and Mir Ahmad Bin Quasem

On 4 December 2017, former Ambassador **Maroof Zaman** disappeared on his way to Dhaka airport. **Mir Ahmad Bin Quasem** is a barrister who was allegedly abducted by security forces on 5 August 2016. UN human rights experts and international human rights groups have reported a discernible pattern in Bangladesh of extrajudicial executions, mass arbitrary arrests and enforced disappearances such as the cases of Maroof Zaman and Mir Ahmad Bin Quasem

- Calls on the Bangladeshi authorities to conduct independent investigations into reports of extrajudicial killings, enforced disappearances and excessive use of force, including the cases of Maroof Zaman and Mir Ahmad Bin Quasem, and to bring those responsible to justice in accordance with international standards.

<p>BELARUS</p> <p>Mikhail Zhamchuzhny and Dzmitry Paliyenka</p> <p>Henadz Fiadynich and Ihar Komlik</p>	<p>Mikhail Zhamchuzhny is the founder of the human rights organisation ‘Platform innovation’. He was sentenced to 6 years imprisonment in a penal colony by the Vitebsk regional court in June 2015.</p> <p>On 12 October 2016, Dzmitry Paliyenka was sentenced to 2 years imprisonment after taking part in a peaceful protest of cyclists. He was released from prison on 14 October 2018.</p> <p>On 24 August 2018, Henadz Fiadynich, chairperson of the Belarusian Independent Trade Union of Radio Electronic Industry Workers (REP), and Ihar Komlik, the Union’s accountant, were convicted of tax evasion. The charges were politically motivated. The trade union leaders were sentenced to 4 years of restricted freedom and are not eligible to hold official posts for the period of 5 years.</p>	<p>In its resolution of 19 April 2018, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Strongly calls for the release of Mikhail Zhamchuzhny and Dzmitry Paliyenka, two civil society activists currently detained for political reasons, and for all former political prisoners to be rehabilitated and their civil and political rights restored. <p>In its resolution of 4 October 2018, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Calls on the authorities to allow all independent trade unions to play their legitimate and central role in civil society without hindrance; regrets the conviction on 24 August 2018 of Henadz Fiadynich and Ihar Komlik, activists of the independent trade union REP, to four years of restricted freedom.
<p>BURUNDI</p> <p>Germain Rukuki, Nestor Nibitanga, Emmanuel Nshimirimana, Aimé Constant Gatore and, Marius Nizigama</p> <p>Jean Bigirimana</p>	<p>Burundi has faced a political, human rights and humanitarian crisis since April 2015. Many human rights activists have been arrested and served lengthy prison sentences, most notably Germain Rukuki, Nestor Nibitanga, Emmanuel Nshimirimana, Aimé Constant Gatore and Marius Nizigama.</p> <p>The journalist Jean Bigirimana disappeared on 22 July 2016. He is one of the many victims of enforced disappearances.</p>	<p>In its Resolution of 5 July 2018, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Denounces once again the intimidation, repression, violence and harassment of journalists, opposition supporters and human rights defenders; - Calls on the Burundian authorities to respect the rule of law and fundamental human rights, such as freedom of expression and freedom of the media, and to immediately and unconditionally release Germain Rukuki, Nestor Nibitanga, Emmanuel Nshimirimana, Aimé Constant Gatore and Marius Nizigama, five human rights defenders who have been detained solely for their human rights work but stand accused by the authorities of undermining the internal security of the state. - Demands that the Burundian authorities launch investigations with regard to the situation of the journalist Jean Bigirimana.

<p>CAMBODIA</p> <p>Kem Sokha Sam Rainsy</p>	<p>Kem Sokha, is the President of the Cambodia National Rescue Party (CNRP), an opposition party in Cambodia. On 3 September 2017, he was arrested and then charged with treason. On 16 November 2017, the Supreme Court announced the dissolution of the CNRP, at the end of a one-day hearing, and banned 118 CNRP politicians from being politically active for five years.</p> <p>On 10 September 2018, he was released on bail, and subsequently placed under house arrest.</p> <p>Sam Rainsy was the previous President of the CNRP. He was convicted of criminal defamation and lives in exile.</p>	<p>In its Resolution of 13 September 2018, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Notes that Kem Sokha was released from prison on bail under strict conditions; denounces the fact that Kem Sokha has been placed under house arrest; calls for all charges against Kem Sokha to be dropped and for his immediate and full release; calls, furthermore, for other politically motivated charges and rulings against opposition politicians, including Sam Rainsy, to be dropped immediately; - Is worried about the condition of Kem Sokha's health, and calls on the Cambodian authorities to allow him to receive appropriate medical treatment; asks the Government to allow Kem Sokha to meet foreign diplomats, UN officials and human rights observers;
<p>CHINA</p> <p>Wu Gan, Xie Yang, Lee Ming-che, Tashi Wangchuk and Tibetan monk Choekyi</p>	<p>Wu Gang has been involved in human rights activism since May 2008. He supported the woman charged with murder in the Deng Yujiao incident in 2009. Since then he has advocated online and on the streets for a number of human rights cases.</p> <p>In spring 2015 Wu started working for the Beijing Fengrui Law Firm, but on 20 May 2015 he was detained by police in Nanchang, and on 7 July he was formerly arrested and charged with inciting subversion of state power, and then in 16 August he was charged with subversion of state power.</p> <p>On 26 December 2017 he was found guilty of subverting state power and sentenced to eight years in prison, which is one of the harshest sentences given to a Chinese human rights activist since the start of China's crackdown on lawyers and activists in 2015.</p> <p>Xie Yang is a human rights lawyer who represented the family of Xu Chunhe, a man shot dead by police in Heilongjiang Province in May</p>	<p>In its Resolution of 18 January 2018, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Urges the Chinese authorities to release immediately and unconditionally all human rights defenders, activists, lawyers, journalists and petitioners being detained for their human rights work, and to end the ongoing crackdown against them, which is being perpetrated in the form of detention, judicial harassment and intimidation; - Calls on the Government of the People's Republic of China to release Wu Gan immediately and unconditionally, as he has been imprisoned solely for peacefully exercising his right to freedom of expression and assembly, and – pending his release – to ensure that he has regular, unrestricted access to his family and lawyers of his choice, and is not subjected to torture or other ill-treatment; - Calls on the Government of the People's Republic of China to release Wu Gan immediately and unconditionally, as he has been

<p>Ilham Tohti, Eli Mamut, Hailaite Niyazi, Memetjan Abdulla, Abduhelil Zunun and Abdukerim Abduweli</p>	<p>2015. He has also represented those involved in the New Citizens' Movement, the Chinese Democracy Party, Christians and victims of land grabs. On 26 December 2017, a court declared him guilty of inciting subversion of state power but announced that he would be exempted from criminal penalties.</p> <p>Lee Ming-che is a Taiwanese democracy activist, detained by Chinese authorities since March 2017. On 28 November 2017, a court sentenced him to five years in prison after finding him guilty on charges of subverting state power.</p> <p>Tashi Wangchuk, a Tibetan shopkeeper and language rights advocate. He has been detained since January 2016, when he was arrested after he appeared in a New York Times video advocating the right of Tibetans to learn and study in their mother tongue. On 22 May 2018, he was found guilty of inciting separatism and sentenced to five years in prison.</p> <p>Tibetan monk Choekyi was detained in June 2015 after he wore a t-shirt with Tibetan writing celebrating the Dalai Lama's 80th birthday that year and posted messages of good wishes on social media. Choekyi was accused of being part of an 'anti-Communist Party' group.</p> <p>Ilham Tohti is a Uyghur economics professor. He was sentenced to life imprisonment on 23 September 2014 on the charge of alleged separatism, after being detained in January of the same year. He has always rejected separatism and violence and has sought reconciliation based on respect for Uyghur culture. Seven of his former students were also detained and sentenced to imprisonment of between three and eight years for alleged</p>	<p>imprisoned solely for peacefully exercising his right to freedom of expression and assembly, and – pending his release – to ensure that he has regular, unrestricted access to his family and lawyers of his choice, and is not subjected to torture or other ill-treatment; calls for a prompt, effective and impartial investigation into torture in China and for those responsible to be brought to justice;</p> <ul style="list-style-type: none"> - Emphasises the need to investigate the allegations of torture of Xie Yang; - Calls on the Chinese authorities to release Lee Ming-che immediately and unconditionally, and – pending his release – to ensure that he is protected from torture and other ill-treatment, and allowed access to his family, lawyers of his choice and adequate medical care; - Expresses its deep concern at the arrest and continued detention of Tashi Wangchuk, as well as his limited right to counsel, the lack of evidence against him and the irregularities in the criminal investigation; calls for the immediate and unconditional release of Tashi Wangchuk; - Calls on the Chinese authorities to release the Tibetan monk Choekyi immediately and unconditionally; urges the Chinese Government to allow his relatives and the lawyers of his choice to visit him and, in particular, to provide him with adequate medical care; <p>In its Resolution of 4 October 2018, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Reiterates its call on the Chinese Government to immediately and unconditionally release Uyghur scholar Ilham Tohti and all others detained solely for the peaceful exercise of their freedom of expression and, pending their release, calls on China to ensure that they have regular, unrestricted access to their families and lawyers of their choice; calls,
---	---	--

	<p>collaboration with Ilham Tohti.</p> <p>Eli Mamut, Hailaite Niyazi, Memetjan Abdulla, Abduhelil Zunun and Abdukerim Abduweli belong to the Uyghur community and have been detained in violation of their fundamental human rights.</p>	<p>furthermore, for the release of Eli Mamut, Hailaite Niyazi, Memetjan Abdulla, Abduhelil Zunun and Abdukerim Abduweli, as requested by the EU during the 36th round of the EU-China Human Rights dialogue held in Beijing on 9-10 July 2018.</p>
<p>DEMOCRATIC REPUBLIC OF CONGO</p> <p>Carbone Beni, Mino Bompomi, Palmer Kabeya Roger Katanga Mwenyemali, Bony Dickson Mputu, Grâce Tshiunza, Cedrick Kalonji and Arciel Beni.</p>	<p>In December 2017, human rights defenders – Carbone Beni, Mino Bompomi, Palmer Kabeya, Roger Katanga Mwenyemali, Bony Dickson Mputu, Grâce Tshiunza, Cedrick Kalonji and Arciel Beni, all affiliated with the civil society movement Filimbi – were arrested and detained without arrest warrants. They were released in 2018 after serving prison sentences.</p>	<p>In its Resolution of 18 January 2018, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Calls on the Congolese authorities to proceed with the immediate and unconditional release of all prisoners of conscience.
<p>EGYPT</p> <p>Giulio Regeni</p> <p>Ahmad Amasha, Hanan Badr el-Din, Amal Fathy, Ezzat Ghoneim, Hoda Abdelmoneim, Ibrahim Metwally Hegazy, and Azzouz Mahgoub</p> <p>Mahmoud ‘Shawkan’ Abu Zeid, Hisham Gaafar, Mohammed ‘Oxygen’ Ibraim, Ismail Iskandarani, Adel Sabri, Ahmed Tarek Ibrahim Ziada, Alaa Abdelfattah, Shady Abu Zaid, Mostafa al-Aasar, Hassan al-Bannaand and Moataz Wadnan</p>	<p>Giulio Regeni, was an Italian doctoral student at Cambridge University. He conducted research in Cairo on the development of independent trade unions in Egypt and had contact with opponents of the government. He disappeared on 25 January 2016 after leaving his home in Cairo.</p> <p>His body was found on 3 February 2016 next to a road on the outskirts of Cairo. It was found to have been subjected to severe beating and multiple forms of torture.</p> <p>Since late October 2018, at least 40 human rights workers, lawyers and political activists have been arrested in Egypt, some of them forcibly disappeared. Human rights lawyer Ezzat Ghoneim, head of the Egyptian Coordination for Rights and Freedoms (ECRF), has been in pre-trial detention since March 2018, charged with ‘human rights terrorism’. Human rights lawyer Ibrahim Metwally Hegazy, co-founder of the League of Families of the Disappeared, was subjected to enforced disappearance and tortured and then ordered into arbitrary preventive detention, and remains in solitary confinement. human rights defender Amal Fathy was handed a two-year prison sentence in September 2018, on charges of</p>	<p>In its Resolution of 8 February 2018, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Recalls its continued outrage at the torture and killing of the Italian researcher Giulio Regeni, and denounces, once again, the lack of progress in the investigation into this brutal murder; stresses that it will continue to press the European authorities to engage with their Egyptian counterparts until the truth is established on this case and the perpetrators are held accountable. <p>In its Resolution of 13 December 2018, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Calls on the Egyptian Government to immediately and unconditionally release human rights defenders Ahmad Amasha, Hanan Badr el-Din, Amal Fathy, Ezzat Ghoneim, Hoda Abdelmoneim, Ibrahim Metwally Hegazy, and Azzouz Mahgoub and media workers Mahmoud ‘Shawkan’ Abu Zeid, Hisham Gaafar, Mohammed ‘Oxygen’ Ibraim, Ismail Iskandarani, Adel Sabri, Ahmed Tarek Ibrahim Ziada, Alaa Abdelfattah, Shady Abu Zaid, Mostafa al-Aasar, Hassan al-Bannaand and Moataz Wadnan, and all others detained solely for the peaceful exercise of their freedom of expression, in

<p>Ola al-Qaradawi and Hosam Khalaf</p>	<p>‘spreading false news’ with intent to harm the Egyptian state and of ‘public indecency’ for publishing a video on social media criticising the government’s failure to combat sexual violence.</p> <p>Ola al-Qaradawi, a Qatari national, and her husband Hosam Khalaf, an Egyptian national, have been detained in appalling conditions in Egypt since 30 June 2017, with no charges formulated against either of them. In June 2018 the UN Working Group on Arbitrary Detention found that they have been subjected to cruel, inhuman or degrading treatment that may amount to torture, declared their detention arbitrary and called on the Egyptian government to release them.</p>	<p>violation of Egypt’s constitution and international obligations; pending their release, calls on Egypt to allow them full access to their families, lawyers of their choice and adequate medical care, and to conduct credible investigations into any allegations of ill-treatment or torture.</p> <p>- Urges the Egyptian Government to put an end to all discriminatory measures put in place after June 2017 against Qatari nationals, with particular reference to the case of Ola al-Qaradawi and her husband Hosam Khalaf.</p>
<p>GAZA STRIP</p> <p>Avera Mengistu and Hisham al-Sayed</p>	<p>Avera Mengistu, an Israeli national whose family emigrated to Israel from Ethiopia, and Hisham al-Sayed, a Palestinian Bedouin from Israel, both of whom have psychosocial disabilities, are believed to be held in unlawful, incommunicado detention in the Gaza Strip.</p>	<p>In its Resolution of 19 April 2018, the European Parliament:</p> <p>- Calls for Avera Mengistu and Hisham al-Sayed to be freed and returned to Israel.</p>
<p>IRAN</p> <p>Nasrin Sotoudeh</p>	<p>Nasrin Sotoudeh is an Iranian human rights lawyer who undertook the legal defence of dissenters arrested in the 2009 mass protests, before her own arrest in 2010.</p> <p>When she was awarded the Sakharov Prize in 2012, she was serving a 6-year jail sentence and on a 7-week hunger strike in solitary confinement in Iran's Evin prison. She was unexpectedly released in September 2013, but her sentence was not lifted. She returned to her activism, defending women victims of acid attacks, religious minorities and human rights campaigns, including the campaign for an end to the death penalty.</p> <p>In June 2018, she was arrested and put in prison due to her support for the ongoing wave of protesters</p>	<p>In its Resolution of 13 December 2018, the European Parliament:</p> <p>- Calls on the Government of Iran to immediately and unconditionally release Nasrin Sotoudeh; commends Nasrin Sotoudeh for her courage and commitment; urges the judiciary system of Iran to respect due process and fair trial and disclose information on the charges against Nasrin Sotoudeh;</p> <p>- Calls on the Iranian authorities to ensure that the treatment of Nasrin Sotoudeh while in detention adheres to the conditions set out in the ‘Body of Principles for the Protection of All Persons under Any Form of Detention or Imprisonment’, adopted by UN General Assembly resolution 43/173 of 9 December 1988.</p>

<p>Ahmadreza Djalali, Kamran Ghaderi, Nazanin Zaghari- Ratcliffe, Abbas Edalat</p>	<p>against compulsory hijab, and against torture. In March 2019, she was sentenced to 33 years in prison and 148 lashes, convicted of endangering national security, spreading propaganda, membership of illegal groups, encouraging people to engage in corruption and prostitution, and appearing without the sharia-sanctioned hijab.</p> <p>Iranian authorities have continued a practice of arrests of EU-Iranian dual citizens. These arrests are followed by a pattern of prolonged solitary confinement and interrogations, lack of due process, denial of consular access or visits by the UN or humanitarian organisations, secretive trials, long prison sentences based on vague or unspecified ‘national security’ and ‘espionage’ charges, and state-sponsored smear campaigns against the imprisoned individuals.</p> <p>Ahmadreza Djalali, is a Swedish-Iranian academic and researcher. In October 2017, he was sentenced to death for allegedly spying. Kamran Ghaderi, an Austrian-Iranian citizen, was arrested in January 2016. In the same years, he was sentenced to 10 years in prison after the prosecution used a coerced confession. Nazanin Zaghari-Ratcliffe is a British-Iranian who worked for a charitable organisation. She was arrested in April 2016. In September 2016, she was sentenced to five years’ imprisonment allegedly for plotting to topple the Iranian government. Abbas Edalat, a British-Iranian academic. He was arrested in April 2018 and was detained on security charges. He was released in December 2018.</p>	<p>In its Resolution of 31 May 2018, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Calls on the Iranian authorities to guarantee Mr Djalali full access to his lawyer and to any medical treatment should he so request; urges the Iranian authorities to annul his death sentence and to immediately release him, as requested by the international community; - Calls on the Iranian authorities to ensure the retrial of Kamran Ghaderi, in order to guarantee that his right to a fair trial is respected, to immediately release Nazanin Zaghari-Ratcliffe, who is already eligible for early release, and to urgently make known the charges against Abbas Edalat.
<p>MALDIVES</p> <p>Hussein Humaam Ahmed, Ahmed Murrath and Mohamed Nabeel</p>	<p>Maldivian law, in contravention of international law, allows minors to be sentenced to a delayed death penalty, to be carried out when the minor reaches the age of 18. In at least three cases, specifically those of Hussein Humaam Ahmed, Ahmed Murrath and Mohamed Nabeel, the Supreme Court of</p>	<p>In its Resolution of 15 March 2018, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Calls for the universal abolition of capital punishment, and calls on the Government to revoke all capital punishment charges against juveniles and to prohibit the execution of juvenile offenders.

	<p>Maldives confirmed death sentences for condemned individuals whose trials failed to uphold internationally recognised standards of fair trial.</p>	
<p>MYANMAR Wa Lone, Kyaw Soe Oo and Aung Ko Htwe</p>	<p>On 12 December 2017, two journalists, Wa Lone and Kyaw Soe Oo, were arbitrarily arrested and detained for allegations of reporting serious human rights violations carried out by the Myanmar Armed forces in Rakhine State.</p> <p>They were subsequently charged under the Official Secrets Acts of 1923 and on 3 September 2018, they were sentenced by a court to seven years of imprisonment.</p> <p>In October 2005, Aung Ko Htwe was kidnapped by the Myanmar military in Yangon and forced to serve in the army. He was 13 years old at the time. In 2017, he was arrested and served two years in prison after being sentenced because of a media interview he gave about his experiences in the military. He was released on 6 September 2019.</p>	<p>In its Resolution of 13 September 2018, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Strongly condemns the arbitrary arrest and sentencing of journalists Wa Lone and Kyaw Soe Oo for reporting on the situation in Rakhine State; - Calls on the authorities of Myanmar to release them immediately and unconditionally and to drop all charges against them and all persons arbitrarily detained, including political prisoners, human rights defenders, journalists and media workers, simply for exercising their rights and freedoms.
<p>PHILIPPINES Leila De Lima</p>	<p>Leila De Lima is a lawyer and politician. She served as Minister of Justice from 2010 to 2015. Elected senator in 2016, she chaired the Senate Committee on Justice and Human Rights investigating the extrajudicial killings in Davao while President Duterte was mayor of the city. She was removed from her position as chairperson on 19 September 2016 and was arrested on 23 February for allegedly violating the drug trafficking law. There have been serious concerns that the offences Senator De Lima has been charged with are almost entirely fabricated and politically motivated.</p>	<p>In its Resolution of 19 April 2018, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Reiterates its call on the authorities of the Philippines to release Senator Leila De Lima and to provide her with adequate security and sanitary conditions whilst in detention; - Further reiterates its call on the authorities to guarantee a fair trial and to drop all politically motivated charges against her.

<p>RUSSIA</p> <p>Oyub Titiev</p>	<p>On 9 January 2018, Oyub Titiev, human rights activist and the Chechnya office director at the 2009 Sakharov Prize-winning human rights organisation, the Memorial Human Rights Centre was arrested by Chechen police and charged with drug possession. He denied these charges, which were denounced as fabricated by NGOs and other human rights defenders. On 18 March 2019, he was sentenced to four years in prison. He was released on parole in June 2019, after serving one and a half year detention.</p>	<p>In its Resolution of 8 February 2018, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Calls for the immediate release of the Director of the Memorial Human Rights Centre in the Chechen Republic, Mr Oyub Titiev, who was detained on 9 January 2018 and then officially indicted and remanded on trumped-up charges of illegal acquisition and possession of narcotics; - Urges the Russian authorities to ensure full respect for Mr Titiev's human and legal rights, including access to a lawyer and medical care, physical integrity and dignity, and protection from judicial harassment, criminalisation and arbitrary arrest; - Is of the opinion that the arrest of Mr Titiev is part of a worrying trend of arrests, attacks, intimidations and discreditations of independent journalists and human rights defenders working in Chechnya.
<p>Oleg Sentsov</p>	<p>Oleg Sentsov is a Ukrainian film director and writer, an outspoken opponent of Russia's annexation of Crimea. On 10 May 2014, he was arrested in Simferopol, Crimea, on charges of plotting acts of terrorism against the Russian 'de facto' rule in Crimea. He was accused of leading a terrorist organisation preparing to blow up monuments in Crimea, however no conclusive evidence of his involvement in criminal activities was found. Nonetheless, he was sentenced to 20 years in jail and sent to a high-security prison in Siberia, thousands of kilometres away from his home.</p> <p>In May 2018, he staged a 145-day hunger strike demanding Russia's release of dozens of Ukrainians whom he considers political prisoners. In December 2018, the European Parliament awarded him the Sakharov Prize. On 7 September 2019, in a prisoner swap with Ukraine, Russia released Oleg Sentsov.</p>	<p>In its Resolution of 14 June 2018, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Demands that the Russian authorities immediately and unconditionally release Oleg Sentsov and all other illegally detained Ukrainian citizens in Russia and on the Crimean peninsula; recalls that currently there are in total more than 70 Ukrainian political prisoners in Russia and in occupied Crimea; - Underlines that the treatment of all prisoners must meet international standards and that all detainees should have access to legal counsel, to their families, to their diplomatic representatives and to medical treatment; stresses that the Russian authorities and judicial personnel bear full responsibility for the safety and wellbeing of those detained, especially in Crimea, in line with the Fourth Geneva Convention; - Expresses its solidarity with the Ukrainian filmmaker, political activist and political prisoner Oleg

		<p>Sentsov, who began a hunger strike on 14 May 2018 to press for the release of illegally detained compatriots, and is concerned about the effects of the hunger strike on Oleg Sentsov's health.</p>
<p>SAUDI ARABIA Jamal Khashoggi</p>	<p>Jamal Khashoggi was a prominent Saudi journalist who had been missing since entering the consulate of Saudi Arabia in Istanbul on 2 October 2018 to obtain documents necessary for his marriage. Saudi Arabia at first denied any involvement in his disappearance, but then admitted that he had been killed and dismembered by Saudi agents inside its consulate.</p>	<p>In its Resolution of 25 October 2018, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Condemns in the strongest possible terms the torture and killing of Jamal Khashoggi and extends its condolences to his family and friends; urges the Saudi authorities to disclose the whereabouts of his remains; recalls that the systematic practice of enforced disappearances and extrajudicial killings constitutes a crime against humanity; - Calls for an independent and impartial international investigation into the circumstances of the death of Jamal Khashoggi; calls on those responsible to be identified and brought to justice, following a fair trial to be held in accordance with international standards before an impartial court and with international observers present; - Is extremely concerned about information on Jamal Khashoggi's fate and the implication of Saudi agents; takes note of the ongoing investigation by Turkish and Saudi officials and encourages further joint efforts; calls on the Saudi authorities to fully cooperate with the Turkish authorities and urges the Turkish authorities, for their part, to make all the information available in order to clarify exactly what happened on 2 October 2018, beyond the hypotheses; - Reiterates that if the disappearance and murder of Jamal Khashoggi is attributed to Saudi agents, both state entities and individuals must be held to account; calls on the VP/HR and the Member States, in this regard, to stand ready to impose targeted sanctions, including visa bans and asset freezes against Saudi individuals, as well as human rights sanctions against the

<p>Loujain al-Hathloul, Aisha al-Mana, Madeha al-Ajroush, Eman al-Nafjan, Aziza al-Youssef, Hessah al-Sheikh, Walaa al-Shubbar, Ibrahim Fahad Al-Nafjan, Ibrahim al-Modeimigh, Mohammed al-Rabiah and Abdulaziz al-Meshaal</p>	<p>On 15 May 2018 Saudi authorities arrested seven women – Loujain al-Hathloul, Aisha al-Mana, Madeha al-Ajroush, Eman al-Nafjan, Aziza al-Youssef, Hessah al-Sheikh, Walaa al-Shubbar – and four men – Ibrahim Fahad Al-Nafjan, Ibrahim al-Modeimigh, Mohammed al-Rabiah and Abdulaziz al-Meshaal – for their women’s rights activism.</p> <p>The arrested human rights defenders have been charged with supporting the activities of foreign circles, recruiting persons in charge of sensitive government positions and providing foreign circles with money with the aim of destabilising the Kingdom. These activists are known for their campaign against the ban on women driving and in favour of abolishing the male guardianship system.</p> <p>Madeha al-Ajroush, Walaa al-Shubbar, Aisha al-Mana and Hessah al-Sheikh were released on 24 May 2018 while the others remained in detention.</p>	<p>Kingdom of Saudi Arabia, once the facts have been established; insists that any such sanctions should target not only the perpetrators but also the masterminds and inciters of this crime;</p> <p>- Is concerned that the disappearance of Mr Khashoggi is linked to his criticism of Saudi policies in recent years; reiterates its call on the Saudi authorities to open up to fundamental rights, including the right to life and the right to free expression and peaceful dissent.</p> <p>In its Resolution of 31 may 2018, the European Parliament:</p> <p>- Calls on the Saudi authorities to put an end to all forms of harassment, including at judicial level, against Ms Eman al-Nafjan, Ms Aziza al-Youssef, Ms Loujain al-Hathloul, Ms Aisha al-Mana, Ms Madeha al-Ajroush, Ms Hessah al-Sheikh, Ms Walaa al-Shubbar, Mr Mohammed al-Rabiah, and Mr Ibrahim al-Modeimigh and all other human rights defenders in the country, so that they are able to carry out their work without unjustified hindrance and fear of reprisal.</p>
<p>SUDAN Salih Mahmoud Osman</p>	<p>Salih Mahmoud Osman, a Sudanese lawyer, had provided free legal representation to people arbitrarily detained, tortured and subjected to serious human rights abuses in Sudan for over two decades when the European Parliament awarded him the Sakharov Prize in 2007.</p> <p>Native of Darfur, he was himself detained by the authorities several</p>	<p>In its Resolution of 15 March 2018, the European Parliament:</p> <p>- Calls for the immediate and unconditional release of the Sakharov Laureate Salih Mahmoud Osman, as well as of any other human rights defenders, civil society activists and opposition activists who are being held solely as a result of their legitimate and peaceful work in</p>

<p>Noura Hussein Hammad</p>	<p>times, but never charged with any crime. He is actively involved in the protection of the millions of Darfuris displaced from their homes by the still on-going fighting in Darfur.</p> <p>In February 2018, he was detained by the Sudanese National Intelligence and Security Service, against the background of widespread protests and was released after four months of detention. On 8 January 2019, he was arrested again and was released after the military coup in April 2019.</p> <p>Noura Hussein Hammad was forced into early marriage at the age of 16. According to her testimony, on 2 May 2017, six days after the wedding, she was beaten and raped by her husband with the assistance of his relatives. She stabbed her husband to death in self-defence when he attempted to rape her again the following day. She was subsequently charged for murder. She had been imprisoned at Omdurman Women’s Prison until 29 April 2018 when she was found guilty of premeditated murder and sentenced to death by the Central Criminal Court of Omdurman. An appeal has been lodged against her sentence.</p>	<p>defence of human rights and democracy.</p> <p>In its Resolution of 31 May 2018, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Deplores and condemns the sentencing to death of Noura Hussein Hammad; calls on the Sudanese authorities to commute the death sentence and fully take into account the fact that Ms Hussein was acting in self-defence against the attempt by a man and his accomplices to rape her; - Calls on the Sudanese authorities to comply with national law and international human rights standards, including the Protocol to the African Charter on Human and Peoples’ Rights on the Rights of Women in Africa, as well as the Protocol of the Court of Justice of the African Union, adopted on 11 July 2003; recalls that, according to international standards, the imposition of the death penalty against clear evidence of self-defence constitutes arbitrary killing, particularly in instances where women have been charged with murder when defending themselves; - Reminds the Sudanese authorities of their obligation to guarantee fundamental rights, including the right to a fair trial; insists that all necessary measures must be taken to ensure that Noura Hussein Hammad’s trial genuinely meets the highest standards of fairness and due process.
------------------------------------	---	---

<p>UGANDA</p> <p>Robert Kyagulanyi Ssentamu, known by the stage name Bobi Wine</p>	<p>Robert Kyagulanyi Ssentamu, known as Bobi Wine, is a musician, businessman and politician. He has emerged as an influential critic of Ugandan President after winning a seat in the Ugandan Parliament in 2017.</p> <p>On 15 August 2018, he was arrested for possible charges of unlawful possession of firearms and incitement to violence. He was later charged with treason in a civilian court and subsequently released on bail.</p>	<p>In its Resolution of 13 September 2018, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Calls on the Ugandan authorities to drop what appear to be trumped-up charges against Bobi Wine and to stop the crackdown against opposition politicians and supporters.
<p>UNITED ARAB EMIRATES</p> <p>Ahmed Mansoor</p>	<p>Ahmed Mansoor is a prominent human rights activist. On 29 May 2018, he was sentenced to 10 years in prison for exercising his right to freedom of speech in Twitter posts following a grossly unfair trial in Abu Dhabi. He was also fined one million UAE dirhams (EUR 232 475) and was to be placed under surveillance for three years on his release</p>	<p>In its Resolution of 4 October 2018, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Strongly condemns the harassment, persecution and detention of Ahmed Mansoor as well as of all other human rights defenders solely on the basis of their human rights work and their use of their right to freedom of expression both online and offline; - Calls on the authorities to release Mr Mansoor immediately and unconditionally, and to drop all charges against him, as he is a prisoner of conscience detained solely for peacefully exercising his right to freedom of expression, including through his human rights work; - Expresses its grave concern at the reports that Ahmed Mansoor has been subjected to forms of torture or ill-treatment while in detention, and that he is being held in solitary confinement; urges the authorities to investigate these allegations and grant him immediate and regular access to a lawyer, to his family, and to any medical care he may require.
<p>VIETNAM</p> <p>Hoang Duc Binh, Nguyen Nam Phong, Nguyen Trung Truc and Le Dinh Luong</p>	<p>Hoang Duc Binh is an environmental rights defender and a member of Viet Labour, an organisation of labour groups inside and outside Vietnam aiming to protect the rights of workers. He is also an active blogger and covered the environmental disaster caused by the Taiwanese steel plant, Formosa, in April 2016, its</p>	<p>In its Resolution of 15 November 2018, the European Parliament:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Calls on the Vietnamese authorities to immediately and unconditionally release all human rights defenders and prisoners of conscience detained or sentenced for merely exercising their right to freedom of expression, including Hoang Duc Binh, Nguyen Nam

	<p>impact on local populations, as well as protests against the company as a result of the pollution. He was sentenced to 14 years in prison for blogging about the protests. Nguyen Nam Phong was sentenced to two years in prison for taking part in the protests. He was released from prison on 28 July 2019.</p> <p>In April 2018 members of the Brotherhood for Democracy were sentenced to prison terms of between seven and 15 years as part of an extensive enforcement of the national security provisions of the Criminal Code. In September 2018, Nguyen Trung Truc, member of this group, was sentenced to a 12-year prison term on charges of trying to overthrow the state.</p> <p>Le Dinh Luong, a human rights defender who has peacefully advocated the promotion and protection of human rights, was sentenced on 16 August 2018 under the national security provisions of the Criminal Code to 20 years in prison and 5 years of house arrest.</p>	<p>Phong, Nguyen Trung Truc and Le Dinh Luong, and to drop all charges against them.</p>
--	---	--

ANNEX II

LIST OF RESOLUTIONS

List of resolutions adopted by the European Parliament during the year 2018 and relating directly or indirectly to human rights violations in the world

Country	Date of adoption in plenary	Title
<i>Africa</i>		
DRC +	18.01.2018	Democratic Republic of Congo
Nigeria +	18.01.2018	Nigeria
Egypt +	08.02.2018	Executions in Egypt
Sudan +	15.03.2018	The arrest of human rights defenders in Sudan, notably the case of Sakharov Prize laureate Salih Mahmoud Osman
Uganda +	15.03.2018	Mercy killings in Uganda
Sudan +	31.05.2018	Sudan, notably the situation of Noura Hussein Hammad
Burundi +	05.07.2018	Burundi
Somalia +	05.07.2018	Somalia
Uganda +	13.09.2018	Uganda, arrest of parliamentarians from the opposition
Tanzania +	13.12.2018	Tanzania
Egypt +	13.12.2018	Egypt, notably the situation of human rights defenders
<i>Americas</i>		
Haiti +	08.02.2018	Child slavery in Haiti
Nicaragua	31.05.2018	Situation in Nicaragua
Cuba +	15.11.2018	The human rights situation in Cuba
<i>Asia</i>		
China +	18.01.2018	The cases of human rights activists Wu Gan, Xie Yang, Lee Ming-che, Tashi Wangchuk and the Tibetan monk Choekyi
Maldives +	15.03.2018	Situation in the Maldives
Philippines +	19.04.2018	Philippines

Bangladesh +	14.06.2018	Situation of Rohingya refugees, in particular the plight of children
Cambodia +	13.09.2018	Cambodia, notably the case of Kem Sokha
Myanmar +	13.09.2018	-Myanmar, notably the case of journalists Wa Lone and Kyaw Soe Oo
China +	04.10.2018	Mass arbitrary detention of Uyghurs and Kazakhs in the Xinjiang Uyghur Autonomous Region
Bangladesh +	15.11.2018	The human rights situation in Bangladesh
Vietnam +	15.11.2018	Vietnam, notably the situation of political prisoners
<i>Europe and Eastern Partnership countries</i>		
Russia +	08.02.2018	Russia, the case of Oyub Titiev and the Human Rights Centre Memorial
Belarus +	19.04.2018	Belarus
Russia +	14.06.2018	Russia, notably the case of Ukrainian political prisoner Oleg Sentsov
Moldova +	05.07.2018	The political crisis in Moldova following the invalidation of the mayoral elections in Chişinău
Belarus+	04.10.2018	Deterioration of media freedom in Belarus, notably the case of Charter 97
<i>Middle East</i>		
Gaza +	19.04.2018	The situation in Gaza strip
Saudi Arabia +	31. 05.2018	Women's rights defenders in Saudi Arabia
Iran +	31. 05.2018	European Parliament resolution on the situation of imprisoned EU-Iranian dual nationals in Iran
Bahrein +	12.06.2018	Human rights situation in Bahrain, notably the case of Nabeel Rajab
United Arab Emirates +	04.10.2018	The UAE, notably the situation of human rights defender Ahmed Mansoor
Saudi Arabia +	25.10.2018	The killing of journalist Jamal Khashoggi in the Saudi consulate in Istanbul
Iran +	13.12.2018	Iran, notably the case of Nasrin Sotoudeh
<i>Cross-cutting issues</i>		
Minorities *	13.01.2018	Minimum standards for minorities in the EU
Women, gender equality and climate justice *	16.01.2018	Women, gender equality and climate justice
Indigenous peoples *	03.07.2018	Violation of the rights of indigenous peoples in the world, including land grabbing
Forced marriages *	04.07.2018	Towards an EU external strategy against early and forced marriages

+ urgency resolution, according to rule 135, EP RoP

* resolutions with human rights-related issues

A NŐJOGI ÉS ESÉLYEGYENLŐSÉGI BIZOTTSÁG LEVELE

Maria Arena
Elnök
Emberi Jogi Albizottság
BRÜSSZEL

Tárgy: Vélemény az emberi jogok és a demokrácia világbeli helyzetéről és az Európai Unió ezzel kapcsolatos politikájáról szóló 2018. évi éves jelentésről (2019/2125(INI))

Tisztelt Elnök Asszony!

A fent említett eljárás keretében a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság azt a feladatot kapta, hogy nyilvánítson véleményt az Ön bizottsága számára. 2019. november 6-i ülésén a bizottság úgy határozott, hogy e levél formájában nyilvánít véleményt.

A Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság az említett ülésén¹ megvizsgálta a kérdést, és úgy határozott, hogy felkéri az Emberi Jogi Albizottságot mint illetékes bizottságot, hogy az általa elfogadandó állásfoglalási indítványba foglalja bele az alábbi javaslatokat.

Tisztelettel:

Evelyn Regner

¹A zárószavazáson jelen voltak: Evelyn Regner (elnök), Gwendoline Delbos-Corfield (alelnök), Christine Anderson, Vilija Blinkevičiūtė, Annika Bruna, Belinda De Lucy, Rosa Estaràs Ferragut, Frances Fitzgerald, Cindy Franssen, Helène Fritzon, Jackie Jones, Járóka Lívía, Arba Kokalari, Alice Kuhnke, Naomi Long, Andželika Anna Możdżanowska, Maria Noichl, Pina Picierno, Samira Rafaela, Elżbieta Rafalska, Diana Riba i Giner, Christine Schneider, Irène Tolleret, Isabella Tovaglieri, Ernest Urtasun, Marco Zullo (rendes tagok), Maria Da Graça Carvalho, Ewa Kopacz, Predrag Fred Matić, Chrysoula Zacharopoulou (póttagok), Anne-Sophie Pelletier (az eljárási szabályzat 209. cikkének (7) bekezdése értelmében)

JAVASLATOK

1. emlékeztet arra, hogy a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó II. uniós cselekvési terv (GAP II) az EU egyik alapvető eszköze a nemek közötti egyenlőség harmadik országokban történő javításához; felhívja a Bizottságot, hogy a cselekvési terv lejárta követően értékelje annak átfogó hatását, vegye figyelembe a Parlament „A nemek közötti egyenlőség és a nők társadalmi szerepvállalásának növelése a fejlesztési együttműködés keretében” című uniós cselekvési terv megújításáról szóló, 2015. október 8-i állásfoglalását, valamint „A nemek közötti egyenlőség és a nők társadalmi szerepvállalásának növelése: az EU külkapcsolati politikájának hozzájárulása a nők és a lányok életének átalakulásához (2016–2020)” című együttes szolgálati munkadokumentum (SWD(2015)0182) végrehajtásáról szóló, 2018. május 31-i állásfoglalását, és követve az azokban foglalt ajánlásokat, annak érdekében, hogy elkészítse a GAP III-at, konkrét, a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő költségvetés-tervezésre vonatkozó ambiciózus célokkal, a nemek közötti egyenlőségről szóló közleményként; ezzel összefüggésben emlékeztet a nemzetközi partnerségekért felelős biztosjelölt, Jutta Urpilainen 2019. október 1-jei, európai parlamenti meghallgatásán a GAP III elindítására vonatkozóan tett kötelezettségvállalására, amelyben kiemelte a nemzetközi partnerségekben a GAP kiemelkedő hatását a nemek közötti egyenlőség elérése tekintetében;
2. felhívja a figyelmet az Európai Unió Szerződésben foglalt kötelezettségére, miszerint elő kell mozdítania a nemek közötti egyenlőséget, és valamennyi fellépésében – többek között a külső fellépések terén is – biztosítania kell a nemek közötti egyenlőség érvényesítését; hangsúlyozza, hogy a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó II. uniós cselekvési tervről szóló 2018. évi végrehajtási jelentés úgy értékelte, hogy a nemek közötti egyenlőség érvényesítésének, valamint az egyedi intézkedéseknek és fellépéseknek az ötvözésével jelentős előrelépés történt, továbbá üdvözli azt a gyakorlatot, hogy a nők jogait és a nemek közötti egyenlőséget beépítik az emberi jogi párbeszédbe, valamint azt a konkrét erőfeszítést, hogy a nemek közötti egyenlőséget integrálják a közös biztonság- és védelempolitikába; felszólít a globális kezdeményezések, a megfelelő finanszírozás és a rendszerszintű megközelítés alkalmazására a nemi szempontok külső politikákban és fellépésekben történő érvényesítését illetően, különösen a kereskedelem, a foglalkoztatás, az oktatás, a konfliktuskezelés és a békeépítés, az éghajlatpolitika és a környezetvédelem, a mezőgazdaság, a szegénység felszámolása, az emberkereskedelem, a migráció és a költségvetés-tervezés terén; hangsúlyozza, hogy az uniós küldöttségeknek meg kell erősíteniük a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos koordinációs szerepüket, többek között a nemek közötti egyenlőséggel foglalkozó kapcsolattartó pontok létrehozása révén, ott, ahol még nem hoztak létre ilyeneket, valamint az EKSZ a nemek közötti egyenlőséggel foglalkozó harmadik országbeli főtanácsadója révén, azáltal, hogy külön költségvetést biztosítanak ezekre a célokra és a nemek szerinti lebontott adatok segítségével végeznek nemi szempontú elemzéseket;
3. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Bizottság „Az emberi jogok és a demokrácia helyzete a világban” című 2018. évi éves jelentése nem ismeri el kifejezetten, hogy globális szinten egyre nagyobb mértékben hátráltatják a nők jogainak érvényesülését, különösen a szexuális és reprodukciós egészség és jogok tekintetében, és aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a Bizottság semmilyen stratégiát nem terjesztett elő e jelenség leküzdésére;

hangsúlyozza, hogy az EU külső tevékenységének, többek között fejlesztési politikájának is elő kell segítenie az egészséggel kapcsolatos fenntartható fejlődési célok elérését; határozottan elítéli az „általános tilalmi szabály” Trump-kormányzat általi visszaállítását és kiterjesztését, valamint annak a nők és lányok az alapvető emberi jogok közé tartozó, átfogó egészségügyi, szexuális és reprodukciós jogokhoz való hozzáféréseire gyakorolt káros hatását, továbbá ismételten felhívja az EU-t és tagállamait, hogy alaposan vizsgálják meg és vegyék fontolóra az e fellépést követően e területen keletkezett finanszírozási hiány megszüntetését;

4. hangsúlyozza a nők elleni erőszak riasztó mértékű növekedését, és további fellépésre szólít fel annak érdekében, hogy Európa-szerte erősítsék meg és hajtsák végre az isztambuli egyezményt; felhívja az uniós küldöttségeket, hogy az országspecifikus ajánlások kidolgozása során vegyék figyelembe a nők elleni erőszakra vonatkozó adatokat, és mozdítsák elő az áldozatok védelmét és támogatását szolgáló mechanizmusok kialakítását; felhívja az EKSZ-t, hogy javítsa az LMBTI-személyekre vonatkozó uniós iránymutatások végrehajtását;
5. határozottan üdvözli az EU és az ENSZ globális Reflektorfény kezdeményezésének folytatását, valamint azon projektek végrehajtását, amelyek célja a nők és lányok elleni erőszak felszámolása világszerte a nemi alapú erőszak és az olyan káros gyakorlatok kezelése révén, mint a női nemi szervek megcsonkítása, a korai és kényszerházasság, valamint az emberkereskedelem; elismeri azonban, hogy a széles körű, széles körben elterjedt és mélyen gyökerező erőszak, valamint a káros gyakorlatok nem kezelhetők kizárólag projektalapon, és felszólít arra, hogy dolgozzanak ki szisztematikus és átfogó cselekvési tervet a fiúk és a férfiak bevonására, kezeljék a nemi normák és sztereotípiák kérdését, továbbá hogy a nőkkel szembeni hátrányos megkülönböztetés megszüntetéséről szóló ENSZ-egyezmény által előírtaknak megfelelően törekedjenek a változások valamennyi ágazatban és globális szinten történő előidézésére;
6. felhívja az új biztosi testületet, hogy az egyenlőségért felelős biztos, a nemzetközi partnerségekért felelős biztos és a főképviseelő útmutatása mellett biztosítsa a szoros együttműködést és koherenciát a nemek közötti egyenlőség és a nemek közötti egyenlőség érvényesítése terén, sürgeti az EU-t, hogy rendszerszintűen nyújtson támogatást a nők jogaival foglalkozó helyi szervezetek, valamint a nőjogi jogvédők számára, továbbá hogy biztosítson védelmet a nők és az LMBTI-személyek jogait védő jogvédők számára, akik biztonsága veszélybe kerülhet országukban.

INFORMÁCIÓ AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL

Az elfogadás dátuma	4.12.2019
A zárószavazás eredménye	+: 48 -: 6 0: 8
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Alexander Alexandrov Yordanov, Maria Arena, Traian Băsescu, Phil Bennion, Fabio Massimo Castaldo, Susanna Ceccardi, Włodzimierz Cimoszewicz, Gina Dowding, Tanja Fajon, Michael Gahler, Giorgos Georgiou, Raphaël Glucksmann, Klemen Grošelj, Bernard Guetta, Márton Gyöngyösi, Sandra Kalniete, Andrius Kubilius, Ilhan Kyuchyuk, David Lega, Nathalie Loiseau, Jaak Madison, Claudiu Manda, Thierry Mariani, David McAllister, Vangelis Meimarakis, Sven Mikser, Javier Nart, Urmas Paet, Demetris Papadakis, Tonino Picula, Manu Pineda, Kati Piri, Diana Riba i Giner, Catherine Rowett, Nacho Sánchez Amor, Isabel Santos, Jacek Saryusz-Wolski, Radosław Sikorski, Sergei Stanishev, Hermann Tertsch, Idoia Villanueva Ruiz, Viola Von Cramon-Taubadel, Irina Von Wiese, Witold Jan Waszczykowski, Charlie Weimers, Isabel Wiseler-Lima
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Andrea Cozzolino, Arnaud Danjean, Loucas Furlas, Jytte Guteland, Andrzej Halicki, Martin Horwood, Katrin Langensiepen, Hannah Neumann, Juozas Olekas, Kris Peeters, Bert-Jan Ruissen, Mick Wallace, Javier Zarzalejos
A zárószavazáson jelen lévő póttagok (209. cikk (7) bekezdés)	Charles Goerens, Gilles Lebreton, Geoffrey Van Orden

AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁSA

48	+
NI	Fabio Massimo Castaldo, Márton Gyöngyösi
PPE	Alexander Alexandrov Yordanov, Traian Băsescu, Arnaud Danjean, Loucas Fourlas, Michael Gahler, Andrzej Halicki, Sandra Kalniete, Andrius Kubilius, David Lega, David McAllister, Vangelis Meimarakis, Kris Peeters, Radosław Sikorski, Isabel Wiseler-Lima, Javier Zarzalejos
RENEW	Phil Bennion, Charles Goerens, Klemen Grošelj, Bernard Guetta, Martin Horwood, Ilhan Kyuchyuk, Nathalie Loiseau, Javier Nart, Urmas Paet, Irina Von Wiese
S&D	Maria Arena, Włodzimierz Cimoszewicz, Andrea Cozzolino, Tanja Fajon, Raphaël Glucksmann, Jytte Guteland, Claudiu Manda, Sven Mikser, Juozas Olekas, Demetris Papadakis, Tonino Picula, Kati Piri, Nacho Sánchez Amor, Isabel Santos, Sergei Stanishev
VERTS/ALE	Gina Dowding, Katrin Langensiepen, Hannah Neumann, Diana Riba i Giner, Catherine Rowett, Viola Von Cramon-Taubadel

6	-
ECR	Bert-Jan Ruissen, Hermann Tertsch
ID	Susanna Ceccardi, Gilles Lebreton, Jaak Madison, Thierry Mariani

8	0
ECR	Jacek Saryusz-Wolski, Geoffrey Van Orden, Witold Jan Waszczykowski, Charlie Weimers
GUE/NGL	Giorgos Georgiou, Manu Pineda, Idoia Villanueva Ruiz, Mick Wallace

Jelmagyarázat:

+ : mellette

- : ellene

0 : tartózkodás